

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2017 • ΤΕΥΧΟΣ 116

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Ἡ ἀληθινὴ Ἑλλάδα θὰ νικήσει τοὺς ΠηλιοΓούσπηδες»	σελ. 1
Ἰνστιτούτο Παιδείας μὲ ἔλλειμμα Ὁρθόδοξης Παιδείας	σελ. 3
Τὸ «μικρόβιο» τῆς κατάθλιψης κόλλησε πάνω μας	σελ. 5
Ἀφιέρωμα: Ὡραϊκὸ «Γ. Ἀβέρωφ», τὸ πλοῖο-θρύλος	σελ. 7
Εὐλαβικὸ ὁδοιπορικὸ στὴ Βόρειο Ἡπειρο	σελ. 11
Ἡ σκέψη καὶ ἡ καρδιά μας στὴ Χειμάρρα	σελ. 15
Γενναῖα Ἑλληνόπουλα	σελ. 16
† Χρυσόστομος Μάνης	σελ. 17
Ἡ Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης χορηγὸς ταινίας γιὰ τὸν Καζαντζάκη ...	σελ. 18
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 19

Ἡ ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΤΟΥΣ ΠΗΛΙΟΓΟΥΣΗΔΕΣ

Ἡ Ἑλλάδα, μᾶς ἔλεγε –μὲ μιά δόση ὑπερβολῆς– φίλος στρατιωτικός, εἶναι μία χώρα πού παράγει ἥρωες καὶ προδότες. Σημασία ἔχει οἱ πρῶτοι νὰ εἶναι περισσότεροι ἀπὸ τοὺς δεύτερους.

Ἰδιαίτερα τὸν τελευταῖο καιρὸ φαίνεται καθαρά αὐτὴ ἡ ἔντονη ἀντίθεση τῆς πραγματικῆς Ἑλλάδος, πού δέν προβάλλεται συνήθως ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε., καὶ τῆς ψεύτικης, πού ὑπερπροβάλλεται.

Ἀλλαγὴ φύλου ἐξπρὲς μὲ ἀπλή δήλωσιν στό Ληξιαρχεῖο, ἀπὸ δεκαπεντάχρονα παιδιὰ(!) εἶναι τὸ τελευταῖο «κατόρθωμα» τοῦ κοινοβουλίου, τὸ ὅποιο μὲ τέτοια νομοθετήματα λίγο ἀπέχει ἀπὸ ...κτηνοβούλιο!

Καὶ ἀκολουθοῦν νομιμοποίηση τοῦ χασίς, νομιμοποίηση τῆς εὐθανασίας (βλ. σχετικά σχόλια «Π») καὶ ἄγνωστο ποιῶν ἄλλων ἄνομων καταστάσεων, πού ντροπιάζουν τὸν τόπο καὶ τὸν ἄνθρωπο. Δύο

μικρά μόνο δείγματα της σήψης και παρακμής θά αναφέρουμε:

1) Στο ύπουργείο ἁ-Παιδείας τοῦ κ. Γαβρόγλου, μέ ἀπόφαση-ντροπή τοῦ ὑπουργοῦ, δέν γιορτάσθηκε ἡ ἐθνική ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἐπειδή πέθανε ἕνας ἀπό τούς Γενικούς Γραμματεῖς τοῦ Ὑπουργείου!

2) Ὁ κακῆ τῆ τύχη Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης, πού τίθεται ἐπικεφαλῆς τῆς παρέλασης τῶν ὁμοφυλοφίλων, δέν πῆγε στήν παρέλαση τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στή Θεσσαλονίκη, στήν ὁποία ἦταν παρῶν καί ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, μέ τό αἰτιολογικό ὅτι οἱ ἐθνικές παρελάσεις εἶναι ἀπομεινάρια ταξικῶν διακρίσεων!

Τοῦτοι ἐδῶ, πού εἶναι στό τιμόνι τοῦ σημερινοῦ ἀκυβέρνητου ἑλληνικοῦ σκάφους -πού θά εἶχε βυθισθεῖ πρό πολλοῦ, ἂν δέν τό φύλαγε ἡ Παναγία μας- ἔχουνε βαλθεῖ νά ὑλοποιήσουν ὅσα ξεθεμελιωτικά σέ ἐθνικό, κοινωνικό καί οἰκονομικό ἐπίπεδο δέν μπόρεσαν οἱ προηγούμενοι στά σαράντα καί κάτι χρόνια πού πέρασαν.

Ἐπειδή τά σκουπίδια προβάλλονται συστηματικά καί μυρίζουν, δίδεται ἡ ἐσφαλμένη ἐντύπωση ὅτι αὐτά εἶναι τά μόνα πού ὑπάρχουν στήν κοινωνία. Τό χρυσάφι, ὅπως ἔλεγε καί ὁ ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης, κρύβεται καί πρέπει νά ψάξεις γιά νά τό βρεῖς.

Μέ ἀφορμή αὐτές τίς σκέψεις, θά θέλαμε σ' αὐτό τό τεῦχος τῆς Παρακα-

ταθήκης, νά προβάλουμε ἐκείνη τήν Ἑλλάδα πού θέλουν νά μᾶς τήν κρύβουν. Τήν πραγματική Ἑλλάδα. Τήν Ἑλλάδα τῶν τίμιων ἀνθρώπων, πού μοχθοῦν καί δημιουργοῦν. Τήν Ἑλλάδα τῶν ἄδολων πατριωτῶν καί πιστῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτσι, λοιπόν, γιά νά ἀναδείξουμε αὐτή τήν ἀληθινή Ἑλλάδα καί νά πάρουμε κουράγιο, διαλέξαμε λίγα ἀλλά ἐνδεικτικά ἀπό τήν τρέχουσα ἐπικαιρότητα:

1) Τήν συγκλονιστική κοίμηση τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μάνης κυροῦ Χρυσοστόμου. Μετά τήν ὁμολογία Ὀρθοδόξου πίστεως, πού ἔκανε, (βλ. σ. 17 Παρακαταθήκης), γονάτισε στό «Τά σά ἐκ τῶν σῶν...» καί ἄφησε τήν τελευταία του πνοή μπροστά στήν Ἁγία Τράπεζα.

2) Τά μηνύματα πού στέλνει ἡ ἐπίσκεψη τοῦ θωρηκτοῦ «Γεώργιος Ἀβέρωφ» στή Θεσσαλονίκη ἀπό τίς 7 Ὀκτωβρίου 2017. Ἑκατό χιλιάδες ἐπισκέπτες σέ ἕνα μήνα, ἐκ τῶν ὁποίων τριανταπέντε χιλιάδες μαθητές! Ὁ κόσμος καί ἰδιαίτερα τά παιδιά καί οἱ νέοι διψοῦν γιά τό καλό καί τό ρουφοῦν κυριολεκτικά, ὅταν καί ὅπου τό βροῦν.

3) Συγκινητική εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ μαθητοῦ ἀπό τήν Κρήτη, πού τό ἀχαρκτηρίστο σχολεῖο του τόν ἀπέβαλε, γιατί ἀνέβηκε σάν ἄλλος Κύπριος Σολωμός Σολωμοῦ σέ ἕναν ἰστό, γιά νά ὑψώσει τήν ἑλληνική σημαία γιά τήν ἐθνική ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 (βλ. σσ. 16 Πα-

• Ἡ Παρακαταθήκη ἀναρτᾶται στήν ἰστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἰστοσελίδες.

• Ὁ π. Ἀρσένιος Βλαγκόφτης, σύμβουλος ἐκδόσεως τῆς Παρακαταθήκης, ἔχει ἐκπομπή, ἡ ὁποία μεταδίδεται κάθε Κυριακή 9-10 π.μ. ἀπό τήν τηλεόραση Atlas TV, πού ἐκπέμπει στήν Κεντρική Μακεδονία. Ἡ ἴδια ἐκπομπή μεταδίδεται κάθε Κυριακή 10-11 π.μ. ἀπό τό Ἀχελῶος TV, πού ἐκπέμπει στή Δυτική Ἑλλάδα. Οἱ ἐκπομπές ἀναρτῶνται καί στό διαδίκτυο.

ρακαταθήκης). Οί συμμαθητές του βγήκαν τήν ἄλλη μέρα μέ ἑλληνικές σημαίες γιά νά τοῦ συμπαρασταθοῦν. Αὐτά τά παιδιά μᾶς κάνουν ἐθνικά ὑπερήφανους καί μᾶς δίνουν κάθε δικαίωμα νά πιστεύουμε ὅτι ἡ πραγματική Ἑλλάδα -στὴν ὁποία ἀνήκει καί τό μέλλον- δέν εἶναι αὐτή ἡ γκριζα τῆς διαπλοκῆς, ἡ ντροπή τῶν προδοτῶν ΠηλιοΓούσπιδων, ἀλλά ἡ Ἑλλάδα πού ἀντιστέκεται, ἡ Ἑλλάδα τοῦ Πατροκοσμᾶ, τοῦ Κολοκοτρώνη καί τοῦ Μακρυγιάννη.

4) Καί ἓνα τελευταῖο ἀπό τά πολλά ἐνθαρρυντικά καί αισιόδοξα: Πήγαμε μέ τόν Σύλλογό μας «Παρακαταθήκη» στά ἁγιασμένα ἀπό τό αἶμα ὀκτώ χιλιάδων Ἑλλήνων στρατιωτῶν χώματα τῆς ἑλληνικωτάτης μας Βορείου Ἡπείρου. Ἐκεῖ γιορτάσαμε στό τριήμερο 27-29 Ὀκτωβρίου 2017 τήν ἐθνική μας ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940. Ἐκεῖ εἶδαμε

μία ἀπό τίς μεγαλύτερες ἑλληνικές σημαίες διαστάσεων 8x12 μέτρα. Ἐκεῖ εἶδαμε εἰκοσάχρονους νέους καί ὀγδοντάχρονους παπποῦδες νά δακρῦζουν στό ἀνέμισμα τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, τήν ὁποία ἐδῶ κάποιοι ΠηλιοΓούσπιδες καῖνε.

Ἐκεῖ ἀκούσαμε ὀγδονταεξάχρονο Βορειοπειρώτη νά μᾶς λέγει συγκινημένος: «Ἔκανα 15 χρόνια φυλακή στά χρόνια τοῦ Ἐμβέρ Χότζα, γιατί ἤμουν Ἑλληνας. Τό ὄνειρο καί ἡ εὐχή μου εἶναι πρὶν φύγω νά δῶ ἐλεύθερη τή Βόρειο Ἡπειρο».

Αὐτά μᾶς κάνουν ἐθνικά ὑπερήφανους, ἀγωνιστικούς καί αισιόδοξους.

Ἡ ἀληθινή Ἑλλάδα θά νικήσει καί οἱ ΠηλιοΓούσπιδες θά ἐξαφανιστοῦν μέσα στή ντροπή τῆς προδοσίας τους.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΜΕ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

τοῦ κ. Θεοδώρου Κουτσιώρα, Θεολόγου Καθηγητοῦ

Εἶναι λυπηρό καί καθόλου εὐχάριστο ἓνας ἐθνικός θεσμός, πού ἔχει σχέση μέ τό πιό εὐαίσθητο κοινωνικό κομμάτι, τή νεολαία τῆς πατρίδας μας, νά ἐμφανίζεται χωρίς ἱστορικό ἐξοπλισμό καί γνώση.

Ἡ δεοντολογία ἐπιβάλλει τό Ὑπουργεῖο Παιδείας μας νά ἔχει τήν ὑποστήριξη καί τίς ἐμπειρες συμβουλές μᾶς ὀμάδας Ὀρθοδόξων καί σοφῶν ἐπιστημόνων, ἐφόσον γνωρίζει ὅτι εἶναι στίς ἀρμοδιότητές του νά διαχειριστεῖ τό 98% τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τό ὁποῖο συμβαίνει νά ἀσπάζεται τήν Ὀρθόδοξη Χριστιανική πίστη καί παράδοση.

Ἐάν τό Ὑπουργεῖο Παιδείας ἀγνοήσει

αὐτή τήν προϋπόθεση, πειραματίζεται καί παίρνει ἀποφάσεις προσβάλλοντας καί ὑποβαθμίζοντας ἓναν Ὀρθόδοξο λαό, εἶναι αὐτονόμο ὅτι μέ δική του ὑπατιότητα ἀπαξιώνεται, ἐκτίθεται καί χάνει σημαντικό τμήμα τῆς υπόληψής του.

Γιά δεύτερη χρονιά φέτος καί πιό ὀργανωμένα τό Ὑπουργεῖο Παιδείας μέ τούς «φακέλους» Ἱεροσκηρικῶν πού ξεκινοῦν ἀπό τούς ἐννιάχρονους μαθητές καί φτάνουν μέχρι τούς δεκαεπτάχρονους καί δεκαοχτάχρονους ἐφήβους ἐπιμένει στή βάνανση προσβολή τῆς Ὀρθόδοξης συνείδησης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ «φάκελοι» μαζί μέ τούς

Ὁδηγούς γιά ἐκπαιδευτικούς καί τά Νέα Προγράμματα Σπουδῶν στή Θρησκευτική ὑπονομεύουν τήν Ὄρθόδοξη πίστη, ἀποχαρκτηρίζουν τίς αἰρέσεις, ἐξισώνουν τήν Ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ μέ παγανιστικές θρησκευτικές ἀντιλήψεις, ἀνακατεύουν τήν ἀλήθεια μέ τό ψέμα, προωθοῦν τήν παγκοσμιοποίηση καί τόν οἰκουμενισμό καί ἀσκοῦν προσπλυτισμό στό Ἰσλάμ καί ἄλλες θρησκείες, δημιουργώντας τεράστια σύγχυση στούς ἀνύποπτους μαθητές. Μιλᾶμε γιά θρησκευτικές καινοτομίες καί ἐπιθέσεις στή ἱστορικά πιστεύματα αὐτοῦ τοῦ τόπου καί ἀλλαγές πού θέλουν νά ἀνατρέψουν ἀσυμπιέστες διαχρονικές σταθερές τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Μπορεῖ τό Ὑπουργεῖο νά θέλει νά ὑπηρετήσῃ ἄθεες ἰδεοληπτικές πρακτικές καί ἐξωθεν ἐντολές, ἀλλά δέν πρέπει νά ξεχνᾷ ὅτι ἔχει νά κάνει μέ Ὄρθόδοξους πολίτες καί τοῦ εἶναι ἀσύμφορο νά παίξῃ «ἐν οὐ παικτοῖς». Ἦδη ἕνας Ὑπουργός γιά λόγους θρησκευτικούς ἔφυγε ἀπό τή θέση του καί δυστυχῶς τό πάθημα δέν ἔχει μετατραπῆ ἀκόμα σέ μάθημα. Ὅταν κάποιος ἀδιαφορεῖ καί δέν μελετᾷ τό ἐμπόδιο, πού βρέθηκε μπροστά του, τό δεύτερο χτύπημα θά εἶναι ἀκόμα πῶ οὐδυνηρό.

Μιά πρωτοφανής ἀναστάτωση ἔχει προκληθῆ σέ ὅλα τα σχολεῖα τῆς Πρωτοβάθμιας καί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης καί ἡ αἰτία ἐντοπίζεται στό σκληρό πρόσωπο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, πού θέλει νά ἐπιβάλλῃ σέ μαθητές, γονεῖς καί λαό ἀθεϊστικοῦ τύπου θρησκευτικά!

Ἐάν τό Ὑπουργεῖο Παιδείας διέθετε λίγο χρόνο νά διδαχτεῖ ἀπό τό παρελθόν, θά ἀπέφευγε τά μετέωρα βήματα πού ἀκολουθεῖ.

Στήν Ἱστορία ὅσοι κρατικοί παρά-

γοντες, παραβαίνοντας τούς διακριτούς ρόλους Ἐκκλησίας-Πολιτείας, προσπάθησαν νά ἐπιβάλουν ἄσχετες θεωρίες στό ζωντανό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὀδηγήθηκαν σέ παταγώδη ἀποτυχία καί ὀδυνηρές συνέπειες. Νά θυμηθοῦμε τό **Ἐνωτικό τοῦ Ζήνωνος**, πού θέλησε νά περάσῃ τή θεωρία ὅτι οἱ μονοφυσίτες ἦταν Ὄρθόδοξοι; Νά θυμηθοῦμε τήν ἀσχετοσύνη τῶν Ἰσαύρων καί τῶν κατοπινῶν ὁμοϊδεατῶν τους οἱ ὁποῖοι μέ τήν **εἰκονομαχία** τους γιά ἑκατό καί πλέον χρόνια κατέστρεψαν τόν πνευματικό πλοῦτο καί τά πολύτιμα κειμήλια τοῦ γένους; Νά θυμηθοῦμε τόν κρατικό ἐκβιασμό τῆς ἐξουσίας στήν ψευδοΣύνοδο Φερράρας-Φλωρεντίας, πῶς, ἂν δέν παραδώσουμε τήν Ὄρθόδοξη πίστη μας θά χαθοῦμε ὡς λαός; Ὅλες αὐτές καί ἄλλες κρατικές παρεμβάσεις ναυάγησαν καί ἔμειναν μελανές σελίδες στήν Ἱστορία.

Τό ἴδιο θά γίνῃ καί τώρα μέ τούς «φακέλους» θρησκευτικῶν, ὅπου ἡ Πολιτεία προσπαθεῖ νά πείσῃ ὅτι τά κρατικά θρησκευτικά εἶναι ἀνώτερα ἀπό αὐτά πού μέχρι τώρα διδασκόμασταν ὡς Ὄρθόδοξοι!

Ὡστόσο, Δημοτικά, Γυμνάσια, Λύκεια, κεντρικές διευθύνσεις ἀκόμα καί Ὑπουργεῖο μέρα μέ τή μέρα γίνονται δέκτες ἐπιστροφῆς φακέλων θρησκευτικῶν ὡς ἀπαράδεκτων Οἱ Μητροπόλεις ἢ μία μετά τήν ἄλλη ὀρθῶς διαμαρτύρονται καί τάσσουνται καί αὐτές ὑπέρ τῆς ἐπιστροφῆς ἐνός τέτοιου ὑλικοῦ γιά τούς μαθητές. Σύσσωμο ἐπίσης τό Ἅγιον Ὅρος σπλητεύει τήν ἀλλοίωση τοῦ Ὄρθόδοξου μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στή σχολεῖα καί ἐπιδοκιμάζει τήν κίνηση ἐπιστροφῆς τῶν συγκρηπιστικῶν αὐτῶν φακέλων ἀπό τούς γονεῖς καί κηδεμόνες τῶν μαθητῶν.

Κυβερνητικοί παράγοντες καί ἄλ-

λοι σύμμαχοί τους στην Ιεροσολία της Ὁρθόδοξης θρησκευτικῆς συνείδησης θά γευτοῦν προσεχῶς πόσο πικρό εἶναι νά παραγκωνίζεται, νά ἀγνοεῖται καί νά προσβάλλεται ἕνας Ὁρθόδοξος λαός.

Παλαιότερα τέσσερις σειρές στή σελίδα 100 τῆς Ἱστορίας τῆς κ. Ρεπούση, οἱ ὁποῖες ἀλλοίωσαν ἀναμφισβήτητα ἱστορικά ἐθνικά γεγονότα, ἦταν ἀρκετές νά ὀδηγήσουν τό Ὑπουργεῖο στήν ἀπόσυρση αὐτοῦ τοῦ ἀπαράδεκτου βιβλίου Ἱστορίας· καί σωστά ἔπραξε. Τώρα πού ἡ ἀλλοίωση τῆς Ὁρθόδοξης διδασκαλίας

ἔχει ξεπεράσει τά ὄρια καί τίς κόκκινες γραμμές, τό Ὑπουργεῖο Παιδείας γιατί δυσκολεύεται νά ἀποσύρει τούς φακέλους Θρησκευτικῶν;

Ἄν τό Ὑπουργεῖο Παιδείας ἀποσύρει τούς «φακέλους» Θρησκευτικῶν, πράγμα πού ἀποτελεῖ καθολική ἀπαίτηση ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων, θά φανερώσει ὅτι καί τά λάθη του ἀναγνωρίζει καί εὐελιξία διαθέτει. «Τό δὲς ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρός σοφοῦ» ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι καί τούς δικαίωσε ἡ ἱστορία.

ΤΟ «ΜΙΚΡΟΒΙΟ» ΤΗΣ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗΣ ΚΟΛΛΗΣΕ ΠΑΝΩ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΓΙΝΗΚΑΜΕ ΑΥΤΟΕΙΔΩΛΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΑΜΕ ΤΗ ΣΚΙΑ ΜΑΣ!

τοῦ κ. Φωτίου Μιχαήλ, Ἰατροῦ

«Τὸ γὰρ πολὺ τῆς θλίψεως γεννᾷ παραφροσύνην»¹

Μέχρι τὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ '70 ἡ κατάθλιψη ἦταν νόσημα σπανιότατο στήν πατρίδα μας. Ἀπὸ ἐκεῖ καί πέρα, ὅμως, τὰ πράγματα ἄλλαξαν: Ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀπογοήτευση, ἡ θλίψη καί ἡ ἀπόγνωση ἄρχισαν νά μᾶς ἐπισκέπτονται ὄλο καί πιὸ συχνά. Οἱ ψυχίατροι πύκνωσαν καί οἱ συνταγές μὲ ἀντικαταθλιπτικὰ πῆραν τὴν ἀνιούσα. Τί ἔφταιξε ἄραγε, πού προσβληθήκαμε τόσο ἄσχημα ἀπὸ αὐτὴν τὴν καταραμένη ἀρρώστια;

Ὁ τραγικός μας ποιητὴς Εὐριπίδης γράφει: «Πάνω στήν ἐλπίδα πρέπει οἱ σῶφρονες νά στηρίζουν τὴν ζωὴ τους». Μὲ ἄλλα λόγια, ὅταν χάνεται ἡ ἀρετὴ καί τὸ μέτρο, θρονιαίζεται στὶς ψυχές μας ἡ

θλίψη καί ἡ ἀπελπισία.

Τὸ ἴδιο λένε καί οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας: «Ὅποιος νικιέται ἀπὸ τὰ πάθη, δὲν θά ἀποφύγει τὰ δεσμὰ τῆς θλίψεως. Ὅποιος ἐνίκησε τὰ πάθη του, αὐτὸς ἐνίκησε καί τὴν θλίψη»².

Ἡ σοφία, λοιπόν, τῶν Ἀρχαίων προγόνων μας καί ἡ πνευματικὴ ἐμπειρία τῶν Ἁγίων Πατέρων μᾶς διδάσκουν ὅτι ἡ πρωταρχικὴ αἰτία φωλιάζει μέσα μας καί εἶναι προῖον ἀποκλειστικὰ καί μόνον τῆς ὑβριστικῆς μας συμπεριφορᾶς: Τῆς ἀπώλειας τῆς σωφροσύνης καί τῆς καλλιέργειας τῶν παθῶν.

Ἡ μᾶστιγα τῆς κατάθλιψης δὲν εἶναι, ὅπως νομίζουμε πολλοί, συνόκαιρη τῆς λεγόμενης κρίσης. Ἄρχισε νά ἐμφανίζεται πολὺ πιὸ πρὶν. Ἀπλῶς, τώρα στὰ δύσκο-

1. Καισάριος Λαπόντες, 1713-1784, Ἕλληνας μοναχός & λόγιος

2. Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ

λα, ή κατάθλιψη κάνει θραύση, διότι οί ψυχές μᾶς βρέθηκαν ἀπροετοιμάστες, ἀδύναμες καὶ ἀσθενικές.

Τὸ «μικρόβιο» τῆς κατάθλιψης κόλλησε πάνω μας ἀπὸ τότε, ποὺ γινήκαμε **αὐτο-εἶδωλα** καὶ προσκυνίσαμε τὴν σκιά μας!

Ἀπὸ τότε, ποὺ χορτάσαμε ψωμί καὶ τὸ πετάξαμε στὰ σκουπίδια, γιὰ νὰ τρῶμε στὴν θέση του τὸ «παντεσπάνι» τῆς ἀποστασίας.

Κόλλησε πάνω μας ἀπὸ τότε, ποὺ σφραγίσαμε τὶς ἀγκαλιές μας καὶ ἀναθέσαμε τὸ μέγλωμα τῶν παιδιῶν μας στὴν τπλεόραση καὶ τὰ ὀλοήμερα.

Ἀπὸ τότε, ποὺ τὸ ἕνα αὐτοκίνητο στὴν οἰκογένεια θεωρήθηκε λίγο καὶ φορτωθήκαμε ἀβάσταχτα χρέη, γιὰ νὰ ἔχει ὁ καθένας μας τὸ δικό του!

Ἀπὸ τότε, ποὺ οἱ μάνες σταμάτησαν νὰ θηλάζουν τὰ μωρά τους, γιατί νόμισαν πὼς ἔτσι θὰ χάσουν τὶς ἀναλογίες τους.

Ἀπὸ τότε, ποὺ ἡ συζυγία ἔπαψε νὰ λειτουργεῖ ὡς θεοσύστατος θεσμός καὶ ξέπεσε σὲ ἀπλὴ καὶ στεῖρα συγκατοίκηση.

Ἀπὸ τότε, ποὺ οἱ γέροι πέρασαν στὴν μοναξιά καὶ ἡ πολυτεκνία χαρακτηρίστηκε ὡς τεκμήριο εἰσοδήματος.

Ἀπὸ τότε, ποὺ θεωρήσαμε περιττὴ τὴν πατροπαράδοτη ἀποταμίευση καὶ βαλθήκαμε νὰ πᾶμε μπροστὰ μὲ τὰ δάνεια καὶ τὶς «ἐπιδοτήσεις».

Ἀπὸ τότε, ποὺ οἱ ζεστὲς γειτονιὲς ἔδωσαν τὴν θέση τους στὴν ψύχρα τῆς ἀπρόσωπης πολυκατοικίας.

Ἀπὸ τότε, ποὺ ἡ διαπλοκὴ καὶ ἡ τάση δουλικῆς ὑποταγῆς φίμωσαν τοὺς ἄμβωνες καὶ βούλωσαν τὰ στόματα τῶν ἰθυόντων.

Ἀπὸ τότε, ποὺ ἡ θεραπεύουσα Παιδεία

μετατράπηκε σὲ ἐκπαίδευση ἐξοντωτική.

Ἀπὸ τότε, ποὺ τὸ θάρρος καὶ τὸ φιλότιμο λύγισαν μπροστὰ στὴν δειλία καὶ τὸ συμφέρον.

Ἀπὸ τότε, ποὺ τὸ κοσμοσωτήριο Ἐκκλησιαστικὸ γεγονός τὸ ὑποβιάσαμε σὲ ἰδιωτικὴ θρησκευτικὴ παράσταση.

Ἀπὸ τότε, ποὺ λοιδορήσαμε τὶς ἀρετὲς καὶ ἀφήσαμε τὸν ἐγωϊσμὸ νὰ κάνει κουμάντο στὴν ζωὴ μας.

Ἔτσι, κάθε φορὰ ποὺ δὲν τὰ καταφέρνουμε στὸ κυνήγι τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ θίγεται ὁ ἐγωϊσμὸς μας, ἀμέσως στενοχωριόμαστε, ταραζόμαστε, ἀπογοητευόμαστε καὶ κλεινόμαστε στὸν ἑαυτό μας.

Συνεπῶς τὸ ἀντίδοτο στὴν θλίψη, ποὺ γεννάει τὴν ἀπελπισία καὶ ὀδηγεῖ στὴν κατάθλιψη, εἶναι ἡ καταπολέμηση τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Καὶ κατὰ τὸ ἀρχαιοελληνικὸ γνωμικόν, «Τὸ νικᾶν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη»³.

Μόνον ὁ ἀληθινὰ ταπεινὸς εἶναι ἤρεμος, ἱκανοποιημένος καὶ χαρούμενος. Ἐνῶ, ἀντίθετα, ὁ ἐγωϊστὴς εἶναι πάντοτε ἀχόρταγος, ἀνικανοποίητος, ἀνασφαλῆς καὶ ἀγχώδης.

Μία ἀποτυχία, μία προσβολή, μία ξαφνικὴ πτώχευση μποροῦν νὰ ὀδηγήσουν τὸν ἐγωϊστὴ στὴν θλίψη, τὴν ἀπόγνωση, τὴν κατάθλιψη, ἀκόμα καὶ στὴν αὐτοχειρία. Ἐνῶ ὁ ἀληθινὰ ταπεινὸς (ὄχι ὁ ἀπλοϊκὸς ἢ ὁ κακομοίρης) ὅλα αὐτὰ τὰ πικρὰ γεγονότα τὰ ἀντιμετωπίζει πρὸ ψύχραμα καὶ καρτερικά.⁴

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ κατάθλιψη πολὺ σπάνια συναντιέται ἀνάμεσα στοὺς ἀθλητὲς τοῦ Πνεύματος, ποὺ ἀγωνίζονται μὲ πίστη καὶ φιλότιμο μέσα στὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν.

3. Δημόκριτος, 470-370 π.Χ., Ἀρχαῖος Ἑλληνας φιλόσοφος

4. Μοναχὸς Μωϋσῆς, Ἁγιορείτης <http://www.orthodoxia-ellhnismos.gr/2017/11/blog-post.html#more>.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΘΩΡΗΚΤΟ «Γ. ΑΒΕΡΩΦ», ΤΟ ΠΛΟΙΟ-ΘΡΥΛΟΣ

Ι. ΘΩΡΗΚΤΟ «Γ. ΑΒΕΡΩΦ»

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΠΝΟΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΤΕΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ*

της κ. Πολυξένης Χούση, διευθύντριας Σύνταξης του περιοδικού «Ναυτική Έλλάς»

Θωρηκτό «Γ. ΑΒΕΡΩΦ», Θεσσαλονίκη, Οκτώβριος 2017.

Τά είδα, τά βίωσα. Εισέπραξα τόν παλμό του πλήθους και τό πάθος των Έλλήνων που ήθελαν νά αγκαλιάσουν τήν Ελλάδα, νά ζεσταθούν μέ τήν αύρα της, νά κρατηθούν από τίς άντοχές της.

Τό Άβέρωφ παίρνει σάρκα και όστᾶ Ελλάδας, μιά μορφή φυλαχτού και όνειρου, μιά πνοή αλύτρωτης έλπίδας και ύπερηφάνειας.

Δεκάδες χιλιάδες είναι οί Βορειοελλαδίτες που περιμένουν νά πισωπλατήσουν τόν φόβο απ' τούς καιρούς ανεβαίνοντας στό θωρηκτό της νίκης, νά στερεώσουν τό θάρρος τους πατώντας στό κατάστρωμά του, νά αναγεννηθούν ένθυλακώνοντας τήν ιστορία του.

Κυριακή 21 Οκτωβρίου 2017. Δέκα ήμέρες απ' ότου άνοιξε τό έπισκεπτήριο στό Άβέρωφ. Η ώρα είναι όκτώ και μισή τό πρωί, τό έπισκεπτήριο αρχίζει στίς έννέα και ό αριθμός των ανθρώπων που περιμένουν ν' άνέβουν στό πλοίο άγγίζει τούς έννιακόσιους. Συνολικά 4.440 άνθρωποι καταφέρνουν νά έπιβιρασθούν τήν ήμέρα αυτή, χωρίς ώστόσο νά καταστεί δυνατή ή έπιβίβαση για όλους όσοι περιμένουν. Ένα μήνα τώρα παραμονής του Άβέρωφ στή Θεσσαλονίκη και οί έπισκέπτες άγγιξαν τόν αριθμό των 80.000, όταν στό Φάληρο, μόνιμο χῶρο έλλειμενισμού του πλοίου, έτησίως ό αριθμός αυτός φθάνει τίς 60.000.

Κάθε ήμέρα περισεύει ή λαχτάρα

και ή ζέση των ανθρώπων νά «ταξιδέψουν» μέ τό Άβέρωφ. Κάθε ήμέρα και ό λαϊκός ξεσηκωτικός παλμός δυναμώνει.

Τά βλέμματα ύγραίνονται από χαρά και συγκίνηση. **Μιά περιρρέουσα άνοιξη έθνικοκοινωνικής όμοψυχίας και ήθικῆς άνάτασης σκορπᾶ ένθουσιασμό.**

Έπί του πλοίου

Η ύπερήλικη γυναίκα που μόλις πατάει τό κατάστρωμα του Άβέρωφ γονατίζει και τό φιλά, ό απόμαχος ήλικιωμένος που τρέχει στό κοντάρι της σημαίας και αγκαλιάζοντάς το ξεσπάει σέ λυγμούς, ό ταξίαρχος του στρατού Ήρᾶς, ένστολος, που μέ σκυμμένο τό κεφάλι και κατεβαίνοντας τήν κλίμακα του πλοίου κάνει τόν σταυρό του, όπως και άλλοι που αποχωρώντας σταυροκοπιούνται, οί ομάδες από μαθητές που τραγουδάνε τό «Μακεδονία ή ξακουστή», ή ομάδα από νέους της Κρήτης που επιδίδεται σέ έναν πολεμικό χορό στόν προβλήτα του πλοίου, ό όγδοντάχρονος που προσφέρει κλαίγοντας μιά χρυσή λίρα του 1900 για τήν έπισκευή του Άβέρωφ εις μνήμην του πατέρα του, ό όποιος ύπηρέτησε ναύτης σέ αυτό, ό άνάπηρος στό καροτσάκι που μέ τή βοήθεια άνδρων του πληρώματος ανεβαίνει στό καράβι και δέν μπορεί νά συγκρατήσει τά δάκρυά του, ή γυναίκα μέ τό λευκό μπαστουνάκι (τυφλή) που έχει κατέβει στό δεύτερο ύπόστρωμα του πλοίου και ρωτᾶ τόν ξε-

* Από τό περιοδικό «Ναυτική Έλλάς», τ. 1009 (Νοέμβριος 2017), σσ. 6-7.

ναγό-ναύτη ἂν μπορεῖ νά ἀγγίξει κάποιον ἀντικείμενο πού ἐκεῖνος περιγράφει γιά νά κατανοήσει τήν περιγραφή του, τό 5χρονο ἀγοράκι πού ρωτᾷ τόν πατέρα του «ἂν αὐτό τό πλοῖο πολέμησε» καί τοῦ ζητᾷ νά τό σπκώσει στά χέρια γιά νά ἀγγίξει τό πυροβόλο τοῦ Ἀβέρωφ, ὁ καθηγητής καί κοσμίτορας τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ξενοφῶν Σαχίνης πού δέν μπορεῖ νά κρύψει τά δάκρυά του, τή στιγμή κατά τήν ὁποία προσφέρει στόν Κυβερνήτη τοῦ πλοίου ἀρχιπλοίαρχο Σ. Χαραλαμπόπουλο ΠΝ, ἕναν ξυλόγλυπτο πίνακα μέ τό Ἀβέρωφ, πού ὁ ἴδιος φιλοτέχνησε μέ τήν ἔλευση τοῦ πλοίου στή Θεσσαλονίκη, ὁ παραολυμπιονίκης Ἀντώνης Τσαπατάκης πού μέ τί δάδα τῆς λαμπαδηδρομίας τῶν χειμερινῶν Ὀλυμπιακῶν τοῦ 2018, «πυρσώνει» τό πυροβόλο τοῦ Ἀβέρωφ, ἀκουμπώντας αὐτή στήν κἀνή του, εἶναι μερικές ἀπό τίς εἰκόνες, πού διαπερνοῦν τίς αἰσθήσεις καί προκαλοῦν τήν ψυχή ν' ἀναρριγίσει.

Πιό ἐκεῖ, ἕνας ἀνθυποπλοίαρχος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, πού ἤρθε ἀπό τή Λῆμνο, ὅπου ὑπηρετεῖ τή θητεία του στό Πολεμικό Ναυτικό, ἀποκλειστικά γιά νά δεῖ τό Ἀβέρωφ, ἀναζητᾷ τόν Κυβερνήτη. Τόν βρίσκει: «*Κύριε Κυβερνήτα, θέλω νά ἐπιβαίνω στό πλοῖο κατά τήν ἐπιστροφή του στό Φάληρο. Θέλω πολύ ἐπίσης νά μείνω μόνιμος στό Πολεμικό Ναυτικό, ἀλλά ἀποκλείομαι, μόλις γιά ἕξι μῆνες, λόγω ὀρίου ἡλικίας. Ἄν γινόταν κάτι κύριε Κυβερνήτα... Ἀφήνω τίς 4.000 εὐρώ πού παίρνω στά καράβια, γιά νά ὑπηρετήσω τή Σημαία μας*». Ὁ Κυβερνήτης τοῦ σφίγγει τό χέρι καί τόν ἀγκαλιάζει.

Στιγμές καί σκηνές μιᾶς ὥραίας Ἑλλάδας, μιᾶς ζεστῆς κοινωνίας, ὅπου ἕνα κράμα ἀξιών καί ιδανικῶν, χαλυβδώνει τόν ἄνθρωπο νά ἀντιστέκεται στήν εὐτέ-

λεια καί στό γκρέμισμα τῶν κοινωνικῶν ἰσορροπιῶν.

Λυτρωτικό κράτημα

Ἡ παρουσία τοῦ Ἀβέρωφ στή Θεσσαλονίκη μοιάζει νά **κινητοποιήσε ἠθικά ἀνακλαστικά τῆς κοινωνίας**, γνωρίζοντας στούς νεώτερους καί ἐνισχύοντας στούς παλαιότερους τήν Ἐθνική αὐτογνωσία. Ποιοί εἴμαστε ὡς λαός καί κοινωνία, πού εἴμαστε καί πού θέλουμε νά πᾶμε; Μέσα ἀπό τήν ἀφύπνιση τῆς Ἐθνικῆς συνείδησης πού προκαλεῖ τό ζωντανό αὐτό κεμίλιο, ἔμφορτο δόξας καί ἀξιοσύνης, ξεπροβάλλει τό χρέος ὡς δρομολογημένη πορεία, ἡ πίστη στήν ἐλευθερία ὡς ὑπέρτατο ἀγαθό, ἡ πίστη στόν Θεό ὡς ἀντιρρόπηση στήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, ἡ διαφύλαξη μιᾶς ἀδούλωτης πατρίδας ὡς καταφύγιο καί καταφυγή τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, συστατικά, πού ὀριοθετοῦν ἢ καί συγκροτοῦν κατά τό πλεῖστον ὑπαρξιακή θέση μέ προσανατολισμό καί στόχευση, μέ ἀσφάλεια καί δύναμη, ἐπιτρέποντας τήν ἐλπίδα καί τό ὄνειρο.

Ἔτσι λοιπόν, τό Ἀβέρωφ λειτουργεῖ ὡς λυτρωτικό κράτημα σέ μιά κοινωνία, πού ἀναζητᾷ ἀπεγνωσμένα τήν αἰσιοδοξία, τή σιγουριά καί τή δύναμή της.

«Πᾶμε Ἀβέρωφ»

Κοινωνικό φαινόμενο πού ἀνατρέπει τήν «κανονικότητα τοῦ γκρίζου» τῶν καιρῶν μας, θά μποροῦσε νά χαρακτηριθεῖ αὐτή ἡ λαϊκή λαχτάρα γιά τό Ἀβέρωφ στή Θεσσαλονίκη. Ἀκόμη καί τό βράδυ, ὅταν τά κιγκλιδώματα φράζουν τήν εἴσοδο τοῦ πλοίου, ὁ κόσμος καί εἰδικά ὁ νεαρόκοσμος μέ τό σύνθημα «Πᾶμε Ἀβέρωφ» συγκεντρώνεται γύρω ἀπό αὐτά, καί παραμένει γιά ὄρες σέ ἀπόσταση ἀναπνοῆς ἀπό τό πλοῖο, ὡς νά δηλώνει

τό «παρών» του σέ μιά «εύλαβική περιφρούρησή» του.

Τί εικόνες ἐθνικῆς ὠραιότητας, τί ἀναγεννητικά συναισθήματα ὁμοφυχίας καί κοινωνικῆς συνοδοιπορίας!

«Μέγα τό τῆς θαλάσσης κράτος»

Τό Πολεμικό Ναυτικό κατορθώνει, μέ ἓνα πλοῖο-σύμβολο 106 ἐτῶν, νά ἐμφυσησίσει ἐλευθερία καί ὁμορφιά, ἀπελευθερώνοντας καταπιεσμένες συνειδήσεις ἀπό τούς ἄπνοους κοινωνικά καί ἀφυδατωμένους ἐθνικά καιρούς μας, σέ μιά νικηφόρα ἀντιπαράθεση μέ τίς ὅποιες μηδενιστικές ἀντιλήψεις. Τό «μέγα τό τῆς θαλάσσης κράτος» ὑπογράφει τό

εὔστοχο καί ἐπιτυχές αὐτό ἐγχείρημα, τῆς παρουσίας τοῦ θωρηκτοῦ Ἀβέρωφ, μετά ἀπό 72 χρόνια στή Θεσσαλονίκη, ἐπιτυγχάνοντας ἔτσι, στήν ἐμβέλεια τῆς τοπικῆς κοινωνίας καί ὄχι μόνο:

Ἡ ἱστορία νά εἶναι παρούσα, τό Ἔθνος σέ ἀφύπνιση, ἡ κοινωνία σέ ἀνάταση καί ὅλα αὐτά στοιχισμένα πίσω καί γύρω ἀπό ἓνα πλοῖο. Τό θωρηκτό «ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ». Τό πλοῖο πού ἐνώνει πνοές καί συνθέτει δυνάμεις. Εἶθε ἀδιασάλευτα ἡ πορεία του νά κρατᾶ ἀρραγή τήν κοινωνική καί ἐθνική ἐνότητα, καί νά ὀρίζει ἐσαεὶ τί ρότα μᾶς ἀναγεννητικῆς ὁρμῆς!

II. «ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΝΟΥΜΕ ΘΑΥΜΑΤΑ» Ἀπόσπασμα συνεντεύξεως τοῦ Κυβερνήτη τοῦ «Γ. Ἀβέρωφ» Ἀρχιπλοιάρχου Π.Ν. κ. Σ. Χαραλαμπίδου

Ἄριστος ἐκφραστής τοῦ πνεύματος τοῦ «Γ. Ἀβέρωφ», τοῦ πλοίου-θρύλος, ὁ κυβερνήτης του κ. Σωτήριος Χαραλαμπίδου, Ἀρχιπλοιάρχος ΠΝ (τό ἀντίστοιχο τοῦ Ταξιάρχου στόν Στρατό Ξηρᾶς).

Νά τί λέγει σέ συνέντευξή του στήν κ. Ντέπυ Χιωτοπούλου στήν ἐφημ. Ἔθνος (Παρασκευή 10 Νοεμβρίου 2017):

«Κατά τήν ἐπίσκεψή σας στό θωρηκτό θά διαπιστώσετε τί δυνατή συνύπαρξη τοῦ θρησκευτικοῦ στοιχείου μέ τό ἠρωϊκό. Αὐτό πού βλέπει πρῶτα κανεῖς στό πλοῖο εἶναι τό ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου οἱ Ἴταλοί τό εἶχαν πυριτοθήκη. Ἐμεῖς τό κάναμε ἐκκλησάκι καί πάντοτε ὑπηρετοῦσε στρατιωτικός ἱερέας, ὁ ὁποῖος εἶχε συμβολικό καί ἰδιαίτερο ρόλο. Ἐκτός ἀπό τή Λειτουργία, ἐμψύχωνε τό πλήρωμα, στά μηχανοστάσια καί σέ ἄλλους χώρους, μέ θερμοκρασίες πάνω ἀπό 50-55

βαθμούς στό λεβητοστάσιο. Καί ὅταν τό πλοῖο ἔπιανε σέ κάποιο λιμάνι, μάζευε τούς ναῦτες, πού οἱ περισσότεροί ἦταν ἀγράμματοι, καί τούς μάθαινε ἀνάγνωση καί γραφή».

Ἐπὶ τῆς ἐπίσκεψής μου στό θωρηκτό ἔγινε ἐπίσκεψή μου καί ἐπί τῆς ἀποτύπωσης τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καθώς καί ὁ σταυρός πού φτιάχτηκε ἀπό τούς μηχανικούς τοῦ πλοίου τή Μεγάλη Πέμπτη τοῦ 1941. «Τό πλοῖο βαδίζει ἔχοντας τό θρησκευτικό παράλληλα μέ τό ἠρωϊκό. Τό πλοῖο εἶναι ζωντανό καί τά μηνύματα πού μεταφέρει εἶναι ὅτι μέ τήν ἀγάπη στήν πατρίδα καί τήν πίστη στόν Θεό κάνουμε θαύματα. Οἱ ἄνθρωποι πού ἦταν μέσα ἦταν ἥρωες, ἀγαποῦσαν τήν πατρίδα τους, πίστευαν καί στόν Θεό» ἀναφέρει χαρακτηριστικά ὁ κ. Χαραλαμπίδου.

III.

«ΕΔΩ ΠΟΥ ΑΚΟΥΜΠΑΕΙ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΣΕΙ» (Ναύαρχος Παῦλος Κουντουριώτης)

Ρεπορτάζ για τὸ πλοῖο-θρύλος ἔχει καὶ τὸ περιοδικὸ Metrosport. Στὸ History Metropolis τῆς 14 Νοεμβρίου 2017, σ. 23, διαβάζουμε:

Εἶναι καθοριστικές, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ **Ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτη**, οἱ Ναυμαχίες τῆς Ἑλλης καὶ τῆς Λήμνου. Εἶναι οἱ ναυμαχίες ποὺ κερδίζει ἡ Ἑλλάδα στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους, μὲ μπροστάρη τὸ «Ἀβέρωφ» καὶ οὐσιαστικά διέλυσαν τὶς προσδοκίες τοῦ Σουλτάνου γιὰ τὸν ἔλεγχο τοῦ Αἰγαίου.

Ἡ ναυμαχία τῆς Ἑλλης (3 Δεκεμβρίου τοῦ 1912) πραγματοποιήθηκε στὴν ἔξοδο τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελίων (τοῦ Ἑλλησπόντου) καὶ ἔληξε μὲ τὴν νίκη τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τὸν ἐγκλεισμό τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐντὸς τῶν στενῶν. Λίγες μέρες μετὰ, στὴν Ναυμαχία τῆς Λήμνου (18 Ἰανουαρίου τοῦ 1913) ἡ νέα νίκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἔκλεισε πάλι τὸν τουρκικὸ στόλο στὰ στενά. Εἶναι συγκλονιστικὸς ὁ τρόπος τῆς **περιγραφῆς ἀπὸ τὸν κ. Χαραλαμπόπουλο:**

«Εἶναι 3 Δεκεμβρίου τοῦ 1912 καὶ τὸ καράβι, ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, κινεῖται ἐναντίον τοῦ τουρκικοῦ, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια.

Ὁ Ναύαρχος ἀντὶ νὰ εἶναι στὰ διαμερίσματά του, ἀπρόσιτος καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸ πλήρωμα, φωνάζει τὸν Ἀρχιμανδρίτη, τὸν Δάφνο, νὰ τοῦ φέρει ἕναν ξύλινο

σταυρὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Παίρνει τὸν ξύλινο σταυρὸ καὶ ἀρχίζει νὰ περνάει ἀπὸ ὅλες τὶς θέσεις. Ἀπὸ λεβητοστάσια, μηχανοστάσια, πυροβόλα καὶ κοιτάζει στὰ μάτια ἕναν-ἕναν ὄλο τὸ πλήρωμα. Εἶχε ψυχικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν καθένα τοῦ πληρώματος. Ἦθελε νὰ μιλάει στίς ψυχές τους καὶ τοὺς δείχνει ὅτι ὁ σταυρὸς αὐτὸς θὰ τοὺς δώσει τὴν νίκη. Μετὰ, μὲ τὸν σταυρὸ, πηγαίνει στὴν κόντρα-γέφυρα, στὴν ἀκάλυπτη γέφυρα. Δὲν μπῆκε ποτέ νὰ προστατευτεῖ στὴ θωρακισμένη γέφυρα, ποὺ προβλέπεται στὴ Ναυμαχία.

»Ἦταν ἀκάλυπτος. Ἀκουμπάει τὸν σταυρὸ καὶ λέει: "Ἐδὼ ποὺ ἀκουμπάει ὁ σταυρὸς, τούρκικο βλήμα δὲν θὰ πέσει". Ὅπως καὶ δὲν ἔπεσε. Καὶ μετὰ φόρεσε τὸν σταυρὸ στὸν λαμὸ. Οἱ Τοῦρκοι ἔριξαν 1800 βλήματα ἐναντίον τοῦ πλοίου καὶ πάνω ἔπεσαν μόνο 20, κάνοντας ἀμυχές. Τίποτα δὲν ἔπαθε τὸ καράβι. Καὶ ἕναν μῆνα μετὰ, στὴ Ναυμαχία τῆς Λήμνου, ὁ Ναύαρχος ἦταν μὲ τὸν σταυρὸ στὸ ἕνα χέρι καὶ τὰ κυάλια στὸ ἄλλο. Σὲ ἕναν μῆνα –παγκόσμια μοναδικότητα εἶναι αὐτὸ– ἕνα πλοῖο τὰ βάζει μὲ ἕναν στόλο, δύο φορές, καὶ τὸν βγάζει ἐκτὸς μάχης γιὰ πάνω ἀπὸ 12 μῆνες. Καὶ γιὰ 60 χρόνια δὲν ξανατόλμησε ὁ τουρκικὸς στόλος νὰ βγεῖ στὸ Αἰγαῖο. Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1913, μὲ τὴ Ναυμαχία τῆς Λήμνου ποὺ ἔπαθε τὸ καθοριστικὸ χτύπημα, ξαναβγήκε

«Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, τὰς εὐχὰς τοῦ Βασιλέως καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου, πλέω μεθ' ὀρμῆς ἀκαθέκτου καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν τῆς νίκης, πρὸς συνάντησιν τοῦ ἐχθροῦ τοῦ γένους».

Ναύαρχος Παῦλος Κουντουριώτης, Ἀρχηγὸς Στόλου

«Σῆμα», ὀλίγον πρὸ τῆς νικηφόρου γιὰ τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα Ναυμαχίας τῆς Ἑλλης (3 Δεκεμβρίου 1912)

τή δεκαετία του '70. Καί δέν εἶναι μόνο αὐτό. Κλείνει τόν τουρκικό στόλο μέσα στά στενά καί κάνει τό Αἰγαῖο ἑλληνική θάλασσα. Ὑπάρχουν 250.000 Τούρκοι στά παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πού περιμένουν νά περάσουν μέ τά πλοῖα, γιά νά ἐνισχύσουν τούς Τούρκους σέ Μακεδονία καί Θράκη. Αὐτοί δέν μεταφέρθηκαν ποτέ.

Γι' αὐτό καί κερδίσαμε τούς Βαλκανικούς Πολέμους. Οὐσιαστικά διπλασιάστηκε ἡ Ἑλλάδα. Ἀκόμη καί ἀργότερα, στή Μικρασιατική Καταστροφή, οὐδέποτε βγήκε ὁ τουρκικός στόλος στό Αἰγαῖο. Ἔτσι, ἀκόμη καί τότε, σέ δύσκολες καταστάσεις, μπόρεσε καί ὁ στρατός μας καί οἱ πρόσφυγες νά μεταφερθοῦν στήν Ἑλλάδα. Καί ὁ στρατός μας, ὅταν ὑποχώρησε, δέν ἔφτασε στά παράλια ἀτάκτως. Τά πλοῖα μας, τό Ναυτικό μας, κράτησαν στά ὑψώματα τούς Τούρκους καί τά στρατεύματα ἤρθαν πίσω τακτικά. Τό «Ἀβέρωφ» τότε ἦταν στό Αἶβαλί. Καί μετά, γιά τή συνθήκη τῆς Λωζάνης, ὁ Βενιζέλος εἶχε ἕνα

ἰσχυρό χαρτί στά χέρια του. Τό Πολεμικό Ναυτικό εἶχε τόν ἔλεγχο τοῦ Αἰγαίου καί δέν φτάσανε τά σύνορά μας στή Βοιωτία ἀλλά χάσαμε τά λιγότερα δυνατά. Λόγω τοῦ ἰσχυροῦ στόλου μας.»

Συζητᾶμε γιά τήν εὐχή καί τό κατευόδιο ὄλων τῶν Ἑλλήνων. Στήν κουβέντα ὁ Κυβερνήτης βάζει πάνω ἀπό ὅλα τόν προστάτη, Ἅγιο Νικόλαο.

«Εἶναι τό καρᾶβι μας, εἶναι ἡ ναυαρχίδα μας, εἶναι ὄλων τῶν Ἑλλήνων. Ὅταν ἀγοράστηκε ἀπό τούς Ἴταλους, τό 1/3 τό ἔδωσε ὁ Ἀβέρωφ. Ἀπό τά 24 ἐκ. δραχμές, τά 8 ἦταν ἀπό τή διαθήκη του. Γιά τά ὑπόλοιπα ἔγινε ἔρανος ἀπό Ἑλλήνες καί ἐντός συνόρων καί τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἶχε τήν εὐχή καί τό κατευόδιον ὄλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Γι' αὐτό ἔκανε αὐτά πού ἔκανε. Δέν ἔπαθε τίποτα σέ καμία ναυμαχία. Εἶχε ἐλάχιστους νεκρούς. Εἶχε 2 νεκρούς καί 10 τραυματίες σέ ὅλη του τήν πορεία, ἀπό τό 1911 μέχρι τά 1952».

Κάποιος προστάτευε αὐτό τό πλοῖο...

ΕΥΛΑΒΙΚΟ ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

τῆς κ. Καλλιόπης Νονότα

Φέτος τό τριήμερο 27-29 Ὀκτωβρίου κάναμε ἕνα ἐξαιρετικό, εὐλαβικό προσκύνημα σέ Ἡπειρο καί Βόρειο Ἡπειρο. Ξεκινήσαμε φίλοι τῆς «Παρακαθήκης» μέ πρῶτο σταθμό τό ἡρωϊκό Καλπάκι, ὅπου κάθε χρόνο ἐορτάζονται τά «Καλπάκια» εἰς ἀνάμνησιν τῶν γεγονότων τοῦ Ὀκτωβρίου-Νοεμβρίου τοῦ '40, πού διαδραματίστηκαν ἐκεῖ καί χάρισαν ἡμέρες δόξης στήν Ἑλλάδα μας.

Μάχη τοῦ Καλπακίου

Τά βήματά μας μᾶς ὀδήγησαν στό Καλπάκι, γιά νά ἀποδώσουμε φόρο τιμῆς

στούς ἀγωνιστές τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου τοῦ '40-'41.

Ταξιδέψαμε στά περὶφανα βουνά τῆς Ἡπείρου. Στό μυαλό μας ἤρθε ἡ Γκραμπάλα, ἡ Ἀσόνισσα, ἡ Βελά καί τόσα ἄλλα ἔνδοξα μέρη τῆς Ἡπείρου.

Φτάσαμε στό Καλπάκι, στό ὑψωμα τοῦ μαχητῆ τοῦ '40, ὅπου ἔγινε προσκλιτήριο τῶν ἡρώων πού ἔπесαν μαχόμενοι, κατέθηκαν στεφάνια καί ἔγινε ἐπιμνημόσυνη δέηση. Ἡ στρατιωτική μπάντα ἀπέδωσε τραγούδια τοῦ '40 καί ἀκολούθησε ἡ ἀναπαράσταση τῆς μάχης τοῦ Καλπακίου. Ρίγη συγκινήσεως κατέλαβαν τό μεγάλο

πλήθος του κόσμου που παρακολούθησε
τά δρώμενα και θυμηθήκαμε...

Τόν συνταγματάρχη **Μαυρογιάννη**.
Ήταν ο διοικητής πυροβολικού της 8ης
Μεραρχίας, αλλά και ο άνθρωπος που
έπιμελήθηκε την οργάνωση του εδάφους
στη ζώνη ευθύνης της.

Ο συγκεκριμένος αξιωματικός υπήρξε
σε μεγάλο βαθμό ο θεμελιωτής της νίκης
του Καλπακίου. Ολόκληρο τό καλοκαίρι
του 1940 περιέτρεχε τη ζώνη της Μεραρχίας
βάσει των εντολών που είχε δώσει στο
ΓΕΣ ο πρωθυπουργός Ιωάννης Μεταξάς.

Ο Μαυρογιάννης έκανε μεγάλο έργο:
Κατόπτευε. Σχεδίαζε...

Ο **Κατσιμής**, υποστράτηγος δι-
οικητής της 8ης Μεραρχίας, μέ έδρα τά
Γιάννινα. Αυτός δέν άνηκε στους άπλως
ρομαντικούς και φιλοπάτριδες αξιωματι-
κούς. Είχε συμμετάσχει σέ πέντε πολέμους
και είχε τεράστια εμπειρία.

Η διαβεβαίωσή του λοιπόν προς τόν
άρχιστράτηγο της νίκης Άλέξανδρο Πα-
πάγο, ότι οί Ιταλοί δέν πρόκειται νά δι-
ασπύσουν τήν κύρια γραμμή άμυνας της
Μεραρχίας, στην τοποθεσία Έλαίας-Κα-
λαμά, είχε ιδιαίτερη βαρύτητα.

Άν καταλάμβαναν οί Ιταλοί τό Καλ-
πάκι, τίποτε δέν θά τους κρατούσε και
θά κατευθύνονταν στην πρωτεύουσα νά
«πιούν τόν καφέ τους» και στή Θεσσα-
λονίκη νά κάνουν τόν περίπατό τους,
όπως έλεγαν...

Βόρειος Ήπειρος

Και μπαίνουμε στην ήρωϊκή και τόσο
άδικημένη Βόρειο Ήπειρο, της οποίας
τό θέμα άκόμα ύφίσταται. Κι όμως είναι
συνέχεια της Ήπειρου και εκεί κατοικούν
άδελφια μας Έλληνες...

Στή Βόρειο Ήπειρο μόνο 99 χωριά
αναγνωρίζονται από τήν Άλβανία ως Έλ-
ληνική Έθνική Μειονότητα. Οί άδελφοί

μας Βορειοπειρώτες δίνουν ένα διαρκή
άγώνα για τή διατήρηση της ταυτότητάς
τους και της γλώσσας τους. Η Βόρειος
Ήπειρος είναι συνέχεια της Έλλάδος μας
και εκεί ζούν άδελφοί μας που αισθάνο-
νται Έλληνες, όπως και έμεις οί Έλλαδίτες
και είναι ιδιαίτερα ύπερήφανοι γι' αυτό.
Συγκινείται ιδιαίτερα κανείς, όταν μιλά
μέ ήλικιωμένους Βορειοπειρώτες που
δακρύζουν όταν μιλούν για τήν Έλλάδα.
Είναι ο τόπος που όργωσε ο Πατροκο-
σμάς, ο Άγιος μας, μέ τίς διδαχές του. Ο
τόπος που τρεις φορές έλευθερώσαμε και
όμως παραμένει σκλαβωμένος...

Έπέτειος του ΟΧΙ στους Βουλι- αράτες της Βορείου Ήπειρου

Στόν κάμπο της Δερόπολης βρίσκεται
τό χωριό Βουλιαράτες όπου είναι τό ένα
άπό τά δύο Στρατιωτικά Κοιμητήρια πε-
σόντων στρατιωτών του '40. Τό άλλο είναι
στην Κλεισούρα της Βορείου Ήπειρου.

Σ' αυτά τά κοιμητήρια βρεθήκαμε μέ
πολύ κόσμο και έπισήμους για νά τιμή-
σουμε τούς ήρωες του Έλληνοϊταλικού
πολέμου

Στόν ναό του Άγίου Άθανασίου στους
Βουλιαράτες, παρουσία του Σεβασμιω-
τάτου Μητροπολίτου Άργυροκάστρου
κ. Δημητρίου, έπισήμων, μαθητών και
πλήθους κόσμου, γιορτάσαμε τήν Σκέπη
της Πλατυτέρας των Ουρανών και της
άπευθύναμε τίς ευχαριστίες μας για τήν
προστασία και τίς πρεσβείες προς τόν
Υιόν της. Αυτή μπήκε Υπέρμαχος Στρα-
τηγός στά Ήπειρωτικά βουνά στό έπος
του '40 και όδήγησε τούς στρατιώτες μας
στή νίκη. Αυτήν ευγνωμονούμε, τιμούμε,
δοξολογούμε, τήν Φωτεινή Νεφέλη, και
έχουμε άποκούμπι και μπτέρα μας.

Έγινε μνημόσυνο πεσόντων, δοξολο-
γία, γιορτή και φιλοξενία, όπως οί Ήπει-
ρώτες γνωρίζουν.

Στιγμές έθνικης υπερφάνειας κατέλαβαν όλους μας, γιατί έδω είδαμε μιά τεράστια γαλανόλευκη, άκούσαμε τραγούδια πατριωτικά, είδαμε τούς μεγαλύτερους νά κλαΐνε από συγκίνηση γιατί ύπηρέτησαν τήν Έλλάδα μας και είδαμε τά παιδιά νά έκκλησιάζονται και νά γιορτάζουν όπως κάναμε στήν κυρίως Έλλάδα πολλά χρόνια πριν.

Ζήτω ή 28η Όκτωβρίου 1940!

Τιμή στά παλληκάρια μας πού έπεσαν ύπέρ βωμών και έστιών!

Τιμή στους Βορειοηπειρώτες!

Είπε στήν όμιλία του ό κ. **Λεωνίδας Παππής**, Πρόεδρος τής «**Όμόνοιας**», του φορέα πού άγωνίζεται για τά δίκαια του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού:

«Από τούς 13000 Έλληνες πεσόντες στον πόλεμο του 1940-’41, τά όστά των 8000 περίπου βρίσκονται έντός τής σημερινής άλβανικης έπικρατείας. Λιγότεροι από τούς μισούς είναι όσοι έχουν έντοπισθει, μέσα από τίς μαρτυρίες των ντόπιων ήλικιωμένων, ένω άκόμα λιγότεροι είναι αυτοί πού έχουν ταυτοποιηθεί. Πάνω από 5000 ήρωες κείτονται σέ όμαδικούς τάφους, γνωστούς ή άγνωστους. Πολλοί άλλοι κείτονται άκόμα άταφοι στίς άπόμενες χαράδρες. Μιά θλιβερή κατάσταση πού μās εκθέτει όλους».

Χρωστάμε
και σέ όσους ήρθαν, πέρασαν,
θά ρθούνε, θά περάσουν.
Κριτές, θά μās δικάσουν
οί άγέννητοι, οί νεκροί.
Κόκκαλα πάτρια μέσα μας
θαφτά, ιερά, μαζί μας

(Κωστής Παλαμάς)

Κι όμως στό Μάλεμε τής Κρήτης οί πεσόντες εκεί Γερμανοί στρατιώτες του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, έχουν ένταφιασθει στό Στρατιωτικό Γερμανικό Κοιμητήριο,

σέ ένα λόφο όπου έχουν φυτευτεί και βότανα τής περιοχής.

Οί Έλληνες πεσόντες στρατιώτες παραμένουν άκόμα άταφοι στή νότια Άλβανία (Βόρειο Ήπειρο)

Έδω στους Βουλιαράτες είδαμε μία από τίς μεγαλύτερες Έλληνικές σημαίες διαστάσεων 8x12 μέτρα. Έδω είδαμε τίς όμορφότερες πατριωτικές εκδηλώσεις. Έδω είδαμε τά πιό όμορφα έλληνόπουλα.

Δέν πρέπει νά τούς ξεχνάμε στίς προσευχές μας. Είναι Έλληνες άδέλφια μας γενναία!

Δερβιτσάνη

Η κεντρική γιορτή για τήν επέτειο τής 28ης Όκτωβρίου στή Βόρειο Ήπειρο έγινε στό κεφαλοχώρι Δερβιτσάνη, δέκα λεπτά από τό Άργυρόκαστρο και ήταν ή πιό όμορφη γιορτή, πού είδαμε τά τελευταία χρόνια. Μέχρι πού αναρωτηθήκαμε μήπως πρέπει νά έρχόμαστε έδω νά γιορτάζουμε και νά τιμούμε τούς ήρωές μας. Τά παιδιά παρουσίασαν μία έξαιρετικης ποιότητας εκδήλωση, πού συγκίνησε όλους μας και μās έκανε νά νιώσουμε υπερήφανοι.

Κεντρικό σημείο τής εκδήλωσης ήταν ή παρουσίαση του πολύ όμορφου βιβλίου τής κας Σταματίας Καραγεωργίου - Πάπιστα «**Ό Εύλιος Σταυρός**», κείμενα από τό όποιο διαβάστηκαν από τά παιδιά μέ έναν ιδιαίτερα συγκινητικό τρόπο, πού άγγιξε όλους μας. Τό βιβλίο «Ό Εύλιος Σταυρός» δίνει μέσα από ένα ιστορικό αφήγημα όλη τή νεότερη ιστορία τής Βορείου Ήπείρου.

Λεβέντικα απήγγειλαν. Λεβέντικα χόρεψαν. Λεβέντικα τραγούδησαν. Εύλαβικά όλα μαζί εκκλησιάστηκαν τό πρωί στήν εκκλησία, μέ παραδοσιακές ένδυμασίες ή τή στολή τής χορωδίας. Περήφανα Έλληνόπουλα. Θυμηθήκαμε τον τρόπο πού γιορτάζαμε τίς έθνικές έπετειούς πριν

πολλά χρόνια κι εμείς στην Ελλάδα.

Θέλει «καρδιά» και πίστη για να εἶσαι Έλληνας!

Τούς ἀξίζουν τά πιό θερμά συγχαρητήριά μας!

Ἀργυρόκαστρο

Τό πανέμορφο πέτρινο Ἀργυρόκαστρο ἦταν μιά ἔκπληξη γιά μᾶς μέ τήν παραμυθένια ὁμορφιά του.

Ἡ πανέμορφη κατηφορική πέτρινη πόλη χτισμένη πάνω σέ ὀκτώ λόφους μέ τό Κάστρο καί τό ρολοῖ, χτισμένη ἀποκλειστικά μέ γκρίζα ἠπειρώτικη πέτρα καί τούς λιθόστρωτους δρόμους πού ἀνεβοκατεβαίνουν τούς λόφους.

Τό ὄνομά του πιθανῶς νά τό πῆρε ἀπό τήν πριγκίπισσα Ἀργυρώ, πού ἔπεσε ἀπό ἕναν πύργο του κοντά στό ρολοῖ, τί στιγμή πού οἱ Ὀθωμανοί μπῆκαν στήν πόλη. Τό δεύτερο μεγαλύτερο κάστρο τῶν Βαλκανίων.

Γιά μᾶς τούς Ἕλληνες ὅμως ξυπνᾶ ἠρωϊκές μνήμες ἀνεκπλήρωτων ἀγώνων.

Ἅγιοι Σαράντα-Ἀλύκο

Τήν Κυριακή 29 Ὀκτωβρίου 2017 λειτουρηθήκαμε στόν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Σαράντα, στήν περιοχή τῶν Ἁγίων Σαράντα, στό χωριό Ἀλύκο. Εὐλαβικά ὁ ταπεινός λευίτης π. Χρῆστος Παππᾶς, ἡ πρώτη χειροτονία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀναστασίου μετά τήν ἀνασύστασι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, μετά τήν πτώση τοῦ τυραννικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος, τέλεσε τί Θεία Λειτουργία καί ἐπιμνημόσυνη δέση στούς πεσόντες.

Ἀπό τό χωριό Ἀλύκο κατάγονταν τά τέσσερα παλληκάρια πού τά σκότωσαν οἱ κομμουνιστές τόν Δεκέμβριο τοῦ 1990, καθώς προσπαθοῦσαν νά διαφύγουν στήν Ελλάδα τίς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ καθεστώτος τοῦ Ραμίζ Ἀλία, διαδόχου

τοῦ Ἐμβέρ Χότζα. Στήν πλατεία τοῦ χωριοῦ ὑπάρχει μνημεῖο ἀφιερωμένο στά τέσσερα αὐτά παιδιά. Ὁ θάνατός τους ἔγινε ἡ ἀφορμή νά ξεσηκωθοῦν πρῶτοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀλύκου, νά διαδηλώσουν καί νά φωνάξουν συνθήματα κατά τοῦ καθεστώτος. Κατόπιν ἄρχισαν νά διαδηλώνουν καί στίς ἄλλες περιοχές μέχρι πού ἔπεσε τό τυραννικότατο κομμουνιστικό καθεστῶς στίς ἀρχές τοῦ 1991.

Τιμή στά παλληκάρια. Τιμή σ' ὄλους τούς Βορειοπυρρῶτες!

Ἀρχαιολογικός χώρος Βουθρωτοῦ

Νότια τῶν Ἁγίων Σαράντα μᾶς περιέμενε ἡ καταπράσινη, πανέμορφη νεκρόπολη τοῦ Βουθρωτοῦ. Τά ἐρείπιά της βρίσκονται στήν ἀπόληξη τῆς χερσονήσου τῶν Ἐξαμιλίων καί εἶναι μόλις μισή ὥρα ἀπό τά σύνορα μέ τήν Ελλάδα.

Ἐνα φυσικά ὀχυρωμένο λιμάνι. Ὁ χώρος ἀπαρτίζεται ἀπό πολλές πόλεις πού χάθηκαν στά βᾶθη τῶν αἰῶνων καί σέ ταξιδεύουν σ' ἄλλους καιρούς, ἡ μία πάνω στήν ἄλλη. Πάνω στά ἐρείπια, πού ἡ ἀρχή τους ἀνάγεται στόν 8ο π.χ. αἰῶνα, ἔχουν φυτρώσει δένδρα κι ἀγριολούλουδα καί θυμίζει ἕνα βαθύσκιωτο δροσερό νησί.

Ἐδῶ εἶναι πού λένε «καί οἱ λίθοι κεκραῖονται», δηλώνοντας τήν ἑλληνικότητα τῶν ἐρειπίων. Μοναδικά στοιχεῖα, ἀρχαίας, ἑλληνιστικῆς, ρωμαϊκῆς, βυζαντινῆς ἀλλά καί ὀθωμανικῆς περιόδου. Ὑπάρχει ἱερό τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀρχαῖο θέατρο, Ἀκρόπολη, ἀρχαῖοι ναοί.

Τόν 5ο μ.Χ. αἰῶνα ὑπῆρξε ἔδρα Ἐπισκοπῆς καί ὑπάρχουν ἀπό τότε βαπτιστήριο, μνημεῖα παλαιοχριστιανικῆς τέχνης, ὀκτώ ἐκκλησίες καί μιά μεγάλη Βασιλική. Μετά τήν πτώση τῆς Πόλης ἀνῆκε στό Δεσποτάτο τῆς Ἡπείρου.

Ὁ Ἀλή Πασᾶς εἶχε κτίσει ἐκεῖ δικό του κάστρο.

Στόν χῶρο λειτουργεῖ καί μουσεῖο.

Ἡ συνύπαρξη ἱστορικῶν μνημείων καί τῆς πλούσιας φύσης (εἶναι πλούσια ἡ γλωρίδα καί ἡ πανίδα μέ πολλά εἶδη πουλιῶν, ψαριῶν, θηλαστικῶν), τό κάνουν μοναδικό. Αὐτά ἔγιναν καί ἡ αἰτία νά ἀνακηρυχθεῖ τό Ἐθνικό Πάρκο τοῦ Βουθρωτοῦ, Μνημεῖο Παγκόσμιας Κληρονομιάς τῆς UNESCO.

Ἐπιστρέφοντας στήν Ἑλλάδα νιώ-

θουμε ὅτι ἓνα κομμάτι τῆς καρδιάς μας ἔμεινε πίσω στά μέρη πού συναντήσαμε, μιλήσαμε, συγκινηθήκαμε μέ τούς Βορειοπειρωτές Συνέλληνες ἀδελφούς μας, στή γῆ πού ἐλευθερώσαμε τρεῖς φορές ἀλλά παραμένει σέ ξένα χέρια, γιατί ἔτσι ἀποφάσισαν...

Καί δώσαμε ὅλοι ὑπόσχεση ὅτι γρήγορα θά τήν ξαναεπισκεφθοῦμε!

Ἡ ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ Ἡ ΚΑΡΔΙΑ ΜΑΣ ΣΤΗ ΧΕΙΜΑΡΡΑ*

Στή Χειμάρρα οἱ ἐπίγονοι τοῦ τυράννου Ἐμβέρ Χότζα γκρεμίζουν σπίτια τῶν ἀδελφῶν μας, γιατί –λέγει– δέν ἔχουν τίτλους κυριότητος! Ἡ Χειμάρρα δέν εἶχε ποτέ (ἀπό τά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας) τίτλους κυριότητος. Τί πάει νά πεῖ αὐτό; Ὅτι δέν εἶναι δικά τους;

Συμμετέχοντας στή δοκιμασία τους θυμόμαστε τό ποίημα τοῦ μεγάλου μας Κωστή Παλαμά «Χειμάρρα, ὀλόρθη! Οἱ λύκοι».

Χειμάρρα, ὀλόρθη! Οἱ λύκοι.

Τέλος νά πῆρε ὁ πόλεμος; Ἄλλος δέν εἶναι ἀγώνας;

Ἑλλήνων ἱεροί λόχοι,

γιά ὕπνο βαρῦ σᾶς δέχτηκε τῆς δόξας ὀλιμιώνας;

Ἡ δάφνη ἀμάραντη; - Ὅχι!

Λαλούμενα ξενύχτηδων. Σωπάτε, χαροκόποι!

- Ὡ σπαθωτή κιθάρα

τυρταία, φόρεσε πύρινη, μπροστά στήν κρύα Εὐρώπη

κορώνα τή Χειμάρρα!

...Στά Χειμαρριώτικα βουνά ροβόλα, τά τουφέκια

τ' ἄγρια συντρόφευέ τα,

μέ τῆς πατρίδας τήν ψυχή καί μέ τ' ἀστροπελέκια

τήν ἄγια γῆ χαιρέτα.

...Στούς ξέγνοιαστους ἀλίμονο! Τούς πρέπει νά εἶναι

δοῦλοι,

στόν ἄρπαγα, τρομάρα!

Ἡ Ἑλλάδα ποῦ; Στήν Ἥπειρο. Δόξα στό Κακοσούλι.

Νίκη σ' ἐσέ, Χειμάρρα!

Τά Γιάννενα ὄνειρεύονται, ἡ Κρήτη ξαποσταίνει,

βουβή ἡ Θεσσαλονίκη,

ἡ Ἀθήνα ξεφαντώνει... Ποιός βογγάει σά νά πεθαίνει;

- Χειμάρρα, ὀλόρθη! Οἱ λύκοι.

Κωστής Παλαμάς

* Πιό σωστή εἶναι ἡ γραφή «Χιμάρρα», βάσει τῆς ἀρχαίας ἐπιγραφῆς «Χίμεραν Φοῖβος Ἀπόλλων ἐπόλισην». Κρατοῦμε ὅμως τή γραφή «Χειμάρρα», μιᾶς καί αὐτήν υἱοθέτησε τότε (δέν ἦταν σ' αὐτόν γνωστή ἡ ἐπιγραφή, πού προαναφέραμε) ὁ Κωστής Παλαμάς.

Ἐνδιαφέρον ὑλικό γιά τή Χιμάρρα βρίσκουμε στό: Himara.gr

ΓΕΝΝΑΙΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ*

Μαθητής ἀπεβλήθη ἀπό τό Σχολεῖο του, γιατί σκαρφάλωσε σέ στύλο φωτισμοῦ γιά νά ὑψώσει τήν σημαία, καθώς ἐδῶ καί τέσσερα χρόνια δέν ὑπῆρχε ὑψωμένη στόν ἴστό σημαία, ὅπως προβλέπεται, καί κανείς δέν ἐνδιαφερόταν γιά τό θέμα, παρά τίς ἐπίμονες παρακλίσεις τῶν παιδιῶν.

Οἱ συμμαθητές του, διαμαρτυρόμενοι γιά τήν ἀδίκη τιμωρία τοῦ συμμαθητοῦ τους, πῆγαν στό Σχολεῖο κρατῶντας σημαίες καί τίς ὑψωσαν ὅπου μπόρεσαν, ἐνῶ μετὰ τήν καθιερωμένη προσευχή, ἔψαλαν τόν ἐθνικό μας ὕμνο!

Τό ρεπορτάζ τονίζει πώς ὁ μαθητής, πού προέβη σ' αὐτήν τήν ἐνέργεια, εἶναι ἥσυχος παιδί καί ἐπιμελής.

27 Ὀκτωβρίου 2017, παραμονή τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπετείου, ἕνα παλληκάρι ἀπό τήν Κρήτη, πού ἡ ἑλληνική του καρδιά δέν ἄντεχε, τίς ἡμέρες μνήμης τοῦ Ἔπους τοῦ '40, νά μὴν κυματίζει ἡ γαλανόλευκη στήν αὐλή τοῦ Σχολείου του, τήν ὑψώνει καί πληρώνει μέ τόν πιό ἀτιμωτικό τρόπο τήν πράξη του αὐτή: μία ἡμέρα ἀποβολή!

Σύγχρονοι «γκρίζοι λύκοι», ἐθνομηδενιστές καί ἀπάτριδες τιμώρησαν ἕνα λεβέντη, πού μαζί μέ τούς συμμαθητές του ζητοῦσαν τό αὐτονόητο: νά κυματίζει ἡ ἑλληνική σημαία στό Σχολεῖο τους! Στό ἑλληνικό τους Σχολεῖο! Στό Λύκειο Γαζίου Ἡρακλείου. Κι ἀφοῦ γιά 4 χρόνια τούς ἀγνοοῦσαν, τό γενναῖο Κρητικόπουλο τήν ὑψωσε στό πιό ψηλό σημεῖο πού βρῆκε. Καί ἐνῶ ἡ πράξη του αὐτή ἔπρεπε νά ἐπιβραβευθεῖ, ἐντούτοις καταδικάζεται!

Τάχατες ἀνψύχησαν (!) γιατί τό ἐγγεῖρημα τοῦ παλληκαριοῦ ἐλλόχευε κίνδυνο γιά τήν ζωή του.

Δέν ἀφήνουμε τά παραμύθια κάποτε σ' αὐτήν τήν χώρα; Ποιοί νοιάζονται γιά τά παιδιά μας; Οὔτε ἡ ψυχική οὔτε ἡ σωματική τους ὑγεία τούς ἐνδιαφέρει πιά! Θά ἐνεργοῦσαν πολύ διαφορετικά ἂν συνέβαινε κάτι τέτοιο. Μέ τίς πράξεις τους καί τίς ἀποφάσεις τους καθημερινά δολοφονοῦν τίς ψυχές τῶν παιδιῶν μας! Ἄς μὴ γελιόμαστε κι ἄς εἴμαστε ρεαλιστές!

Γι' αὐτούς τούς «κυρίους» ἡ γαλανόλευκη δέν σημαίνει τίποτε ἀπολύτως.

Γι' αὐτούς τούς «κυρίους» ἡ γαλανόλευκη εἶναι ἕνα «πανί»!

Γι' αὐτό καί τό ἀφήνουν νά τό...παίρνει ὁ ἀέρας!

Γι' αὐτό καί τό καίνε!

Γι' αὐτό καί τό χαρίζουν, ἐλαφροῦ τῆ καρδιά, τῆδε κάκεισε...!

Εἶγε στό γενναῖο Ἑλληνόπουλο, πού θέλησε νά ὑψώσει τήν δοξασμένη μας σημαία!

Εἶγε στό ἀνδρεῖο Ἑλληνόπουλο, πού θέλησε νά τιμήσει μέ τόν καλύτερο τρόπο τούς προγόνους του, τούς ἥρωες τοῦ '40!

Εἶγε καί στους εὐγενεῖς συμμαθητές του, πού στήριξαν τόν συμμαθητή τους καί διαμαρτυρήθηκαν μέ τόν πλέον πολιτισμένο, εὐπρεπῆ ἀλλά καί εὐγλωττο τρόπο.

Μέ τέτοια Ἑλληνόπουλα ἡ Ἑλλάδα ἔχει μέλλον!

* Ἀπό τό blog pinelopitisithakis (Πινελόπη τῆς Ἰθάκῆς, ἡ σύζυγος τοῦ Ὀμηρικοῦ Ὀδυσσεά, ἡ ὁποία τόν περιέμενε ὑπομονετικά νά γυρίσει στό νησί, παρά τήν ἀσφυκτική πίεση καί τίς δελεαστικές προτάσεις τῶν «μνηστήρων», πού ἤθελαν νά τήν νυμφευθοῦν).

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΜΑΝΗΣ ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ!

(† 8 Νοεμβρίου 2017)

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Μάνης κυρός Χρυσόστομος πέρασε σέ μία στιγμή στήν ἀθανασία μέ ἕναν θάνατο-κοίμηση, πραγματική εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ ἐκήρυττε κάθε φορά στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, στίς 8 Νοεμβρίου, ἐορτή τῶν Ἀρχαγγέλων, λειτουργώντας στήν Ἀρεόπολη Μάνης ἄλλαξε τό τυπικό του καί μίλησε πρὶν ἀπό τό «Πιστεύω». Ὁ λόγος του πραγματική ὁμολογία πίστεως.

Τὴν παραθέτουμε:

«Ἐπειδή, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τούτους τοὺς καιροὺς πολλὰ παράδοξα καί περιέργα παρουσιάζονται ἀπὸ τὴν new age, τὴν νέαν τάξιν πραγμάτων, τὴν παγκοσμιοποίησιν, ὅπως βλέπετε ὀδεύομεν –καί σχετικά συνέδρια ἔχουν γίνει– καί πρὸς τὴν **πανθρησκείαν**. Προσπαθοῦν οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους καί τίς θρησκείες νά τίς κάνουν ἕναν ἀχαταρμά, ἕνα κουρκούτι, μιὰ ρώσικη σαλάτα, πῶς νά τό πει κανεὶς;

Ἀλλά ποιὸς τοὺς ἔχει πει ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία καί ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι θρησκεία; Καί ἐμεῖς πού τό λέμε καμμιά φορά, «ἡ θρησκεία μου», κάνουμε λάθος. Ἐμεῖς δέν ἔχουμε θρησκεία, τίς θρησκείες τίς φτιά-

χνουν οἱ ἄνθρωποι: ὁ Μωάμεθ, ὁ Βούδδας, ὁ Ζωροάστρης, ὁ Ζαρατούστρας, ὁ Κομφούκιος, ὁ Σαλαμούστρας καί δέν ξέρω ποιός. Ἐμᾶς εἶναι ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος σάν ἐμᾶς καί μᾶς ἀπεκάλυψε τὴν ἀλήθεια περὶ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Οὔτε κἂν μέ τίς ἄλλες δύο μονοθεϊστικές, πού τίς λένε, θρησκείες, τὸν Ἰουδαϊσμόν καί τὸν Μουσουλμανισμόν, δέν συγγενεύομεν, διότι αὐτοὶ δέν παραδέχονται τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὔτε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἰδικὸς μας Θεός, λοιπόν, εἶναι Τριαδικός, ὁ Θεὸς Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καί τό Πνεῦμα. Ἄρα ὑπάρχει διαφορά. Ὡσαύτως καί ὁ Μουσουλμανισμὸς τό ἴδιο. Κάθε ἄλλο, παρὰ παραδέχεται τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Συνεπῶς διαφέρει ἡ ἰδική μας πίστις».**

Διαβάσαμε καί ἕνα ἄλλο ἀξιολογημένο, πού δηλοῖ τό ἦθος τοῦ ἀνδρός: Ὁ καρδιολόγος τοῦ ὑπέδειξε νά βάλει βηματοδότη γιὰ τὴν καρδιά. Ἦταν 84 ἐτῶν. Καί ἡ ἀπάντησή του: «Δέν θά ἐκβιάσω τὸν Θεόν μου μέ ἕνα μηχανάκι. Ὅσα χρόνια μοῦ δώσει ὁ Θεός».

**Ποτέ νά μὴν κάνουν ἀπεργία,
ἐκτός ἂν πᾶνε νά καταργήσουν τά Θρησκευτικά**

Ἦλεγε ὁ Γέροντας: «Ἐγὼ λέω στοὺς δασκάλους ποτέ νά μὴν κάνουν ἀπεργία, ἐκτός ἂν πᾶνε νά καταργήσουν τά Θρησκευτικά, τὴν προσευχή ἢ νά κατεβάσουν τὸν σταυρὸ ἀπὸ τὴν σημαία. Τότε πρέπει νά διαμαρτυρηθοῦν. Ἀλλιῶς τί φταίνει τά παιδιά νά χάνουν μαθήματα;»

Γέροντος Παΐσιου Ἀγορείτου, Λόγοι Α', σ. 297.

ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΧΟΡΗΓΟΥΣ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟΣΟΦΙΣΤΗ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ(!)*

Μια νέα ταινία έρχεται στο κινηματογραφικό προσκήνιο τις επόμενες ημέρες. Πρόκειται για την ταινία «Καζαντζάκης» του σκηνοθέτη Γιάννη Σμαραγδή, με την οποία σκιαγραφείται η ζωή του βλάσφημου και θεοσοφιστή συγγραφέα, που δυστυχώς αναχώρησε άμετανόπτος για την άλλη ζωή.

Τό ακόμα μεγαλύτερο ζήτημα είναι ότι **στούς υποστηρικτές και χορηγούς** της εν λόγω ταινίας εμφανίζεται πλὴν αὐτῶν ποὺ στηρίζουν τὶς ἐκδηλώσεις τῶν Gay Pride **καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης!** Τὴν στιγμή κατὰ τὴν ὁποία ὁ πιστὸς λαὸς ἀγωνιᾷ γιὰ τὴν ἀνόθευτη διδασκαλία τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στὶς νεανικὲς ψυχές, κάποιοι ἄλλοι ἔχουν ἐπιλέξει ἀπὸ ἐπιστημονικὲς ἔδρες Θεολογίας νὰ ἀλλοιώνουν τὴν ὀρθόδοξη παράδοσή μας καὶ νὰ προβάλλουν προσωπικότητες πνευματικὰ διεστραμμένες. [...]

Ὁ βιογράφος τοῦ Ἁγίου Παΐσιου ἱερομόναχος Ἰσαὰκ γράφει: «ὁ π. Παΐσιος ἀποστρεφόταν τὸν Καζαντζάκη, λόγω τῆς ἀθεΐας καὶ τῶν βλασφημιῶν του καὶ δὲν ἤθελε οὔτε νὰ βλέπει οὔτε νὰ ἀκούει τὸ ὄνομά του». Εἶναι παραδειγματικὴ καὶ διδακτικὴ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ὁσίου Παΐσιου, ἀλλὰ καὶ ἡ φωτισμένη ἐπιχειρηματολογία του, στὴν περίπτωσι ποὺ κατέβηκε ὁ ἴδιος στὴ Θεσσαλονίκη (1988) καὶ πρωτοστάτησε σὲ διαδήλωσι *μπροστά σὲ αἶθουσα κινηματογράφου* γιὰ νὰ ματαιωθεῖ, ὅπως καὶ ἔγινε, ἡ προ-

βολὴ τῆς βλάσφημης ταινίας τοῦ Σκορτσέζε «Ὁ τελευταῖος πειρασμός», ποὺ βασιζόταν στὸ ὁμώνυμο ἔργο τοῦ Καζαντζάκη. Διηγεῖται σχετικὰ ὁ βιογράφος του: «Πέρα ἀπὸ τὶς μεμονωμένες ἀντιδράσεις τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀποφασίσθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία συντονισμένη διαμαρτυρία, στὶς 6-7 Νοεμβρίου (ν.ἡ.) τοῦ ἰδίου ἔτους (1988). Ζητήθηκε καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὅμως ἀρκετοὶ ἀντέδρασαν ἀρνητικά. Δὲν θεωροῦσαν καὶ τόσο πνευματικὸ νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τέτοια θέματα λέγοντας ὅτι ἡ περιφρόνησή τους πρὸς τὸ ἔργο γίνεται αἰτία νὰ προβληθῇ λιγώτερο.

Ὁ Γέροντας εἶχε τελείως ἀντίθετη ἄποψη: «Στὴν περίοδο τῆς εἰκονομαχίας», ἔλεγε «δέκα Χριστιανοὶ ὑπερασπίστηκαν δυναμικὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ στὴν Χρυσὴ Πύλη καὶ μαρτύρησαν γι αὐτήν. Τώρα ποὺ βλασφημεῖται τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ δὲν πρέπει νὰ ἀδιαφοροῦμε. Ἄν ζούσαμε τότε ἐμεῖς οἱ “διακριτικοὶ” καὶ “γνωστικοὶ”, θὰ λέγαμε στοὺς δέκα μάρτυρες: “Ἔτσι δὲν ἐνεργεῖτε πνευματικά· περιφρονῆστε τὸν Σπαθάριο ποὺ ἀνεβαίνει νὰ γκρεμίσι τὴν εἰκόνα, καὶ ὅταν ἀλλάξι ἡ κατάστασι, θὰ βάλουμε στὴ θεσι τῆς ἄλλῃ εἰκόνα, καὶ μάλιστα πιὸ βυζαντινὴ. Αὐτὸ εἶναι τὸ φοβερό! Τὴν πτώσι μας, τὴν δειλία, τὸ βόλεμά μας τὸ παρουσιάζουμε σὰν κάτι ἀνώτερο!”» (Ἱερομόναχου Ἰσαὰκ, *Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου*, Ἁγιον Ὁρος, Ζ ἔκδ. 2009, σσ. 314-315).

* Ἀπὸ τὸ μπλόγκ *romeiikooidoriko* μὲ ἡμερομηνία 17 Νοεμβρίου 2017.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

π. Βασίλειος Θερμός: Ψυχοπαθείς ὄσοι ἀσχολοῦνται μέ τήν ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων(!)

Ὁ π. Βασίλειος Θερμός σέ ἄρθρο του στό προβληματικό περιοδικό *Σύναξη* καί στό προβληματικότερο τεῦχος μέ τίτλο «Ἐτεροδοξία καί αἵρεση» (τ. 143, Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2017) ξεπέρασε τόν ἑαυτό του!

Στό ἄρθρο του, πού τιτλοφορεῖται «Ψυχαναγκαστική αἵρεσιομαχία: ἀγχολυτικό εὐρέος φάσματος καί παντός καιροῦ», ὑποστηρίζει, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ὅτι ὄσοι ἀσχολοῦνται μέ τήν ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων ἔχουν οἱ ἴδιοι πρόβλημα. Πάσχουν ἀπό «ψυχαναγκαστική αἵρεσιομαχία». Μέ ἄλλα λόγια εἶναι σέ ἕνα βαθμό ψυχοπαθείς.

Εὐστόχο κείμενο κριτικῆς τῶν ἀπαράδεκτων ἀπόψεων τοῦ π. Θερμοῦ ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς. Ἐμεῖς ἐδῶ συμπληρωματικῶς σημειώνουμε τά ἑξῆς:

Ἄς γνωρίζουν ἡ Ἱερά Σύνοδος καί ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν αἰρέσεων, ὅπως καί τά συναφῆ γραφεῖα τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ὅτι αὐτοί πού τά στελεχώνουν -σύμφωνα μέ τόν π. Θερμό- ἔχουν ψυχολογικό πρόβλημα! Εἶναι ψυχοπαθείς!

Δέν γνωρίζουμε ἐάν ὁ π. Β. Θερμός συνειδητοποιεῖ ὅτι μέ αὐτά πού γράφει ὑβρίζει τούς ἀπ' αἰῶνος ἀγίους, τῶν ὁποίων ἡ ἀντιαρετικὴ ἐξ ἀγάπης ποιμαντική ἐργασία καί μαρτυρία ἀποτυπώθηκε στίς ἀποφάσεις τῶν ἀγίων Συνόδων καί στά συγγράμματά τους.

Μὴν ξεχνοῦμε ὅτι καί ὁ ταλαίπωρος δημοσιογράφος Βασίλης Ραφαηλίδης, ὑπερασπιζόμενος φρικτές αἰρέσεις, ἐξυ-

βριζε τόν μακαριστό π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο († 1996) ὡς ψυχοπαθῆ.

Συνεπῶς εἶναι τιμὴ ὄσων βοηθοῦν ἀνθρώπους, πού ἔπεςαν θύματα αἰρέσεων, νά τούς ὀνομάζουν ὁ Βασίλης Ραφαηλίδης -καί δυστυχῶς καί ὁ π. Βασίλειος Θερμός- ψυχοπαθείς καί τό ἔργο τους «κυνήγι μαγισσῶν» (!). Ἄν ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί οἱ ἄλλοι μεγάλοι ὁμολογητές Πατέρες ἦταν «ψυχοπαθείς», τότε, ναι, εἶναι τιμὴ κάποιου νά τόν ὀνοματίζουν καί αὐτόν «ψυχοπαθῆ» ἐπειδὴ ὑπερασπίζεται τήν Ὁρθόδοξη πίστη.

Εἶναι ὅμως δυστύχημα, πού αὐτές τίς ἀπόψεις δέν τίς ἐκφράζουν μόνον οἱ αἵρετικοί, πού θίγονται ἀπό τήν ποιμαντικὴ αὐτὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ἕνας κληρικός καί καθηγητής Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, πού ἐκπαιδεύει καί ἐπιμορφώνει κληρικούς!

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων εἰσέπραξε τήν περιφρόνηση τοῦ πάπα

Διαβάζουμε στήν ἐφημ. Ἐλεύθερος Τύπος (eleftherotypos.gr) ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος πῆγε στίς 23 Ὀκτωβρίου 2017 στόν πάπα Φραγκίσκο, νά ζητήσῃ στήριξη ἀπό τό Βατικανό, ἐπειδὴ τό κράτος τοῦ Ἰσραὴλ ἐτοιμάζει νόμο, ὁ ὁποῖος, ἐάν ψηφισθεῖ, θά ἐμποδίζει τήν Ἐκκλησία ἀπό τό νά διαχειρίζεται ἐλεύθερα τήν περιουσία της.

Καί γράφει ἐπί λέξει ἡ κοσμικὴ ἐφημερίδα: Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Πάπας ἐξέφρασε τήν ἀποψη ὅτι τό status quo

τῆς Ἱερουσαλήμ πρέπει νά προστατευθεῖ καί νά διατηρηθεῖ, ἀλλά **ἐνῶ ὁ κ.κ. Θεόφιλος πῆγε, ὡς ἰκέτης, νά τοῦ ζητήσει συμπαράσταση** σέ συγκεκριμένα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει τό Πατριαρχεῖο, **ὁ Πάπας τά παρέβλεψε καί δέν εἶπε οὔτε λέξη γι' αὐτά.** Ἀντίθετα, βρῆκε τήν εὐκαιρία νά τοῦ ζητήσει νά ἀποδεχθεῖ συνδιοίκηση καί συνυπευθυνότητα στά Πανάγια Προσκυνήματα μέ τό Ἀρμενικό Πατριαρχεῖο καί τούς Φραγκισκανούς κουστωδούς καί νά συντελέσει στήν προώθηση τῆς «πλήρους ἐνότητας τῶν χριστιανῶν», φυσικά **ὑπό τήν ἐξουσία τοῦ ἰδίου.** Ὁ κ.κ. Θεόφιλος οὐδέν θετικό ἀπεκόμισε ἀπό τή συνάντησή του μέ τόν Πάπα γιά τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει τό Πατριαρχεῖο...

Ὁ πάπας ἀντιμετώπισε τόν Πατριάρχη Ἱεροσολύμων, ὅπως τό Βατικανό ἀντιμετωπίζει τούς Ὀρθοδόξους ἐδῶ καί χίλια χρόνια. Ὅποτε βρίσκονται σέ

ἀνάγκη καί τοῦ ζητοῦν βοήθεια, αὐτός ἐκμεταλλεύεται τή δύσκολη κατάσταση τους καί ἐπιχειρεῖ νά τοὺς ὑποτάξει. Ἡ ἀρνητική στάση τοῦ πάπα ἔναντι των προβλημάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἔχει νά κάνει καί μέ τήν **προσοχή πού δίνει στό νά βελτιώσει τό Βατικανό τίς σχέσεις του μέ τό Ἰσραήλ.**

Καί συμπληρώνει ἡ ἐφημ. Ἐλεύθερος Τύπος: Πρὶν ἀπό τήν ἐπίσκεψη στόν Πάπα ὁ Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος **ἐπισκέφθηκε τό Φανάρι** καί εἶχε «μακρὰ συνάντηση» μέ τόν Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο γιά τά ἀνακύφανα ζητήματα. Ἐπί τοῦ περιεχομένου τῆς συνάντησης δέν ὑπῆρξε ἀνακοινωθέν. **Τό Φανάρι προφανῶς δέν θέλει νά ἐμπλακεῖ στό ζήτημα,** πρῶτον γιά νά μή συγκρουσθεῖ μέ τήν πολιτική πού ἀκολουθεῖ ἡ κυβέρνηση Ἑρντογάν ἔναντι τοῦ Ἰσραήλ καί, δεύτερον, γιὰ **δέν θέλει νά προκαλέσει σέ βάρος του δυσαρέσκεια στό**

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικοῦ 10 €, ἐξωτερικοῦ 30 € καί Κύπρου 15 €) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τοὺς κατωτέρω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, ἀναγράφοντας καθαρά τό ὀνοματεπώνυμό σας, ἔτσι ὅπως ἀναφέρεται στήν ἐτικέτα τοῦ περιοδικοῦ, πού λαμβάνετε.

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA καί Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθήκη*, ἀγνοῆστε τήν ταχυπληρωμή, πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε **καθαρά** στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεία σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης*, πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεία ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς Παρακαταθήκης καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή, πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

παγκόσμιο έβραϊκό λόμπι.

Σημ. «Π»: Ἡ ἀπορία μας εἶναι: Αὐτά πού ἀντιλαμβάνονται οἱ κοσμικές ἐφημερίδες, πῶς δέν τά συνειδητοποιοῦν οἱ ἐκκλησιαστικοί ταγοί; Μέ ἀπλά λόγια: Πότε μᾶς βοήθησε ὁ πάπας καί θά μᾶς βοηθήσει καί τώρα; Τό ἀντάλλαγμα πού ζητοῦσε πάντοτε ἦταν ἡ πλήρης ὑποταγή μας στόν ἴδιο.

Πορεία διαμαρτυρίας γιά τά νέα «Θρησκευτικά»

Ὅπως διαβάζουμε σέ Δελτίο Τύπου τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων (Π.Ε.Θ.), πάνω ἀπό 5.000 πολίτες διεδύλωσαν ἐναντίον τῶν νέων προγραμμάτων καί βιβλίων γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Τήν ἐπιτυχημένη ἐκδίλωση διαμαρτυρίας, πού ξεκίνησε ἀπό τό Δημαρχεῖο Ἀμαρουσίου καί κατέληξε στό Ὑπουργεῖο Παιδείας, συνδιοργάνωσαν ἡ Π.Ε.Θ., ἡ «Ἐνωμένη Ρωμοσύνη», ἡ «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν» καί ἡ «Πανελλήνια Ἐνωση Φίλων τῶν Πολυτέκνων»

Ἀπό τήν «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν» χαιρέτησε τήν ἐκδίλωση ὁ π. Σαράντης Σαράντος, ἀπό τήν «Πανελλήνια Ἐνωση Θεολόγων» ὁ Γενικός Γραμματέας της κ. Παναγιώτης Τσαγκάρης, ἀπό τήν «Ἐνωμένη Ρωμοσύνη» ὁ Πρόεδρος της κ. Νικόδημος Καλλιντέρης καί ἀπό τήν «Πανελλήνια Ἐνωση Φίλων τῶν Πολυτέκνων» ὁ κ. Ἰωάννης Θαλασσινός.

Μετά τούς χαιρετισμούς καί τίς ὁμιλίες, ἐπεδόθη Ψήφισμα στό Ὑπουργεῖο Παιδείας.

Θά ἦταν εὐχῆς ἔργον παρόμοιες ἐκδιλώσεις ἐνημερώσεως καί διαμαρτυρίας νά γίνουν σέ ὅλες τίς μεγάλες πόλεις.

Γονεῖς στό Σ.τ.Ἐ. γιά ἀκύρωση τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος γιά τήν κλήρωση σημαιοφόρων.

Στό προηγούμενο τεῦχος 115 τῆς «Π» (σσ. 11-12) εἴχαμε δημοσιεύσει τό Ψήφισμα Διαμαρτυρίας τῶν 22 Χριστιανικῶν Σωματείων τῆς Θεσσαλονίκης γιά τήν οὐσιαστική κατάργηση τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν μαθητῶν, τήν κατάργηση τῆς ἐπάρσεως καί ὑποστολῆς τῆς σημαίας, στά σχολεῖα καί τήν τυχαία ἐπιλογή σημαιοφόρου κατά τίς μαθητικές παρελάσεις διά κληρώσεως.

Τά εὐχάριστα νέα εἶναι ὅτι στίς ἀρχές Νοεμβρίου 2017 κατετέθη στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας προσφυγή ἐπτά γονέων ἀριστούχων μαθητῶν ἀπό τή Θεσσαλονίκη, μέ τήν ὁποία ζητοῦν τήν ἀκύρωση τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος (Π.Δ.) 79 τῆς 1ης Αὐγούστου 2017. Οἱ γονεῖς ἐπισημαίνουν ὅτι οἱ διατάξεις τοῦ Π.Δ. εἶναι ἄκυρες, διότι δέν εἶναι δυνατόν τήν ἑλληνική σημαία νά κρατᾷ ἀκόμη καί ὁ χειρότερος ἀπό πλευρᾶς βαθμολογίας καί διαγωγῆς μαθητής.

Τό Π.Δ. εἶναι ἐπίσης παράνομο, ἐπειδή ἐκδόθηκε «κατά σαφῆ ὑπέρβαση νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως», ὑποστηρίζουν στήν προσφυγή τους οἱ γονεῖς.

Ὁ Ὅσιος Παῖσιος προστάτης τοῦ Σώματος τῶν Διαβιβάσεων στόν Στρατό.

Νά καί ἓνα εὐχάριστο νέο: Ὁ Ὅσιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης καί ἐπίσημα πλέον προστάτης τοῦ Σώματος τῶν Διαβιβάσεων στόν Στρατό. Ἡ χαροποιός ἀπόφαση ἐλήφθη ἀπό τήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο (Δ.Ι.Σ.) τῆς 2ας Νοεμβρίου 2017, κατόπιν αἰτήματος τῆς Διευθύνσεως Στρατι-

ωτικῶν Ἱερῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (Γ.Ε.ΕΘ.Α.)

Θλίψη γιά δηλώσεις τοῦ Σεβ. Μητρ. Μεσογαίας κ. Νικολάου

Δέν θά τό πιστεύαμε, ἄν δέν τό ἀκούγαμε μέ τά ἴδια μας τά αὐτιά. Στήν τηλεοπτική ἐκπομπή «Ἀταίριαστοί» τοῦ Σκάι (10.10.2017) μέ θέμα τήν ὁμοφυλοφιλία καί τήν ἀλλαγὴ φύλου, πού ἐκεῖνες τίς ἡμέρες ψηφίζοταν ἀπό τή Βουλί, ὁ Σεβ. Μητρ. Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος Χατζηνικολάου, μᾶλλον γιά νά ἐντυπωσιάσει (!) τοὺς δύο οἰκοδεσπότες του δημοσιογράφους εἶπε ὅτι **ἔχει συνεργάτες ἀπό «αὐτούς» (τοὺς ὁμοφυλόφιλους) καί μάλιστα τοὺς ἔχαρκτήρισε καί ὡς «πολύτιμους»!**

Πόθεν ἀρξόμεθα θρηνεῖν;

«Εἶχαμε δέσμευση ἀπέναντι στήν Ε.Ε.»

Αὐτή τήν κατάπτυστη ὁμολογία ἔκανε ὁ ὑπουργός Δικαιοσύνης τῆς συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κ. Σταῦρος Κοντονῆς, γιά νά δικαιολογήσει τήν ψήφιση τοῦ νόμου τῆς ντροπῆς γιά ἀλλαγὴ φύλου μέ μία ἀπλῆ δήλωση στό Ληξιαρχεῖο καί μάλιστα ἀπό δεκαπεντάχρονα παιδιά!

Ἡ Ἑλλάδα ΔΕΝ εἶναι Εὐρώπη

Μέ ἀφορμὴ καί τήν παραπάνω ὁμολογία Κοντονῆ, θά πρέπει, νομίζουμε, νά ἀναπτυχθεῖ καί νά γιγαντωθεῖ στήν Ἑλλάδα -ὅπως ἔγινε στή Ρωσσία- ἓνα κίνημα μέ βασική ἰδέα-παραδοχή ὅτι «Ἡ Ἑλλάδα δέν εἶναι Εὐρώπη»!

Οἱ Ρῶσοι μέ ἐθνική ὑπερηφάνεια διακηρύσσουν «Ἡ Ρωσσία δέν εἶναι Εὐρώπη».

Ἔτσι καί ἐμεῖς νά ποῦμε: «Ἡ Ἑλλάδα δέν εἶναι Εὐρώπη». Δέν εἶναι Εὐρώπη τῆς παρακμῆς, τῆς ἀνωμαλίας καί τῆς κατεδάφισης μέσα ἀπό εὐρωπαϊκὲς ντιρεκτίβες ὄλων ἐκείνων τῶν ἀξιῶν, πού ἐμεῖς θεωροῦμε σπουδαῖες καί πολύτιμες γιά τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ λαοῦ καί τοῦ ἔθνους μας.

Τί μᾶς προσφέρει ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη ἐκτός ἀπό σαπίλα καί παρακμή; Ἄς μᾶς λείπει, λοιπόν, μιά τέτοια Εὐρώπη. Δέν τί θέλουμε.

Αὐτή ἡ Εὐρώπη, ἡ Εὐρώπη τῆς μασονίας καί τῶν ἀδίστακτων χρηματάνθρωπων, ἡ Εὐρώπη τῆς Νέας Τάξης καί τῆς ψευτοπολυπολιτισμικότητας, ἡ Εὐρώπη, πού οἱ πατέρονές της τήν διαλύουν μέσῳ τῆς λαθρομετανάστευσης, ἡ Εὐρώπη, ὅπου τό 2040 θά εἶναι πλειοψηφία οἱ ἐγχρωμοὶ μωαμεθανοί, εἶναι θάνατος γιά τήν Ἑλλάδα.

Ἡ κατά βάθος ἀντίχριστη Εὐρώπη εἶναι -κατά τόν ἅγιο Νικόλαο Βελμίροβιτς- ἡ χώρα τῶν Γεργεσπῶν τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ὁποῖοι ἀπέρριψαν τόν Χριστό καί τοῦ ζήτησαν νά ἐγκαταλείψει τή χώρα τους.

Ἄν θέλουμε νά μείνουμε πιστοί στόν Χριστό καί νά μὴν κολλήσουμε καί ἐμεῖς τίς πνευματικὲς ἀρρώστειες αὐτῆς τῆς ἀξιοθρήνητης Εὐρώπης, ἄς ἀπομακρυνθοῦμε τό ταχύτερο ἀπό αὐτήν.

Ἄν θά βγοῦμε ἀπό τήν Ἐνωμένη Εὐρώπη καί τό κοινὸ νόμισμά της, τό εὐρώ, ὅπως ἡ Ἀγγλία -πού κάτι ξέρει- εἶναι ἄλλο θέμα, πολὺ σπουδαῖο βέβαια.

Αὐτό πού ἐμεῖς λέμε αὐτή τή στιγμή καί τοῦ δίνουμε προτεραιότητα εἶναι **νά φύγουμε τροπικά καί πολιτιστικά καί ὡς νοοτροπία ἀπὸ τήν Εὐρώπη.** Ἄν

θά φύγουμε και πολιτικο-οικονομικά, θά κριθεί από τά έθνικά μας συμφέροντα.

Βλάσφημο θεατρικό έργο προκαλεί τούς χριστιανούς

Στήν άγιοτόκο Θεσσαλονίκη, τί συμβασιλεύουσα πόλη, είχαν τό θράσος νά ανεβάσουν τόν Οκτώβριο (2017) τό βλάσφημο και άισχρό θεατρικό έργο «Η ώρα του διαβόλου».

Δικαίως διαμαρτυρήθηκαν όσοι άπλοί πολίτες αυθόρμητα διαμαρτυρήθηκαν.

Άναρωτιόμαστε, ποϋ θά έψαχναν τίς κούφιεσ κεφαλέσ τουσ οί ψευτοπροοδευτικοί καλλιτέχνεσ τήσ ύποκουλτούρασ, πού ύβρίζουν τά τίμια και ίερά τήσ πίστεωσ μας, άν τολμοϋσαν νά ανεβάσουν ένα έργο πού θά εξύβριζε τόν Μωάμεθ.

Θά νομοθετήσουν και τήν «εύθανασία»!

Μετά τόν έπαίσχυντο νόμο για άλλαγή φύλου με άπλή δήλωση στό Ληξιαρχείο και μάλιστα από άνήλικα άτομα 15 έτων (!) σειρά παίρνουν ή άποποινικοποίηση του χασίσ και ή εύθανασία (ύποβοηθούμενη αυτοκτονία). Ήδη ή κοινή γνώμη προετοιμάζεται με κατάλληλα άρθρα «ανοιχτόμυαλων» δημοσιογραφών.

Διαβάζουμε στην έφημερίδα *Αυγή* (20.10.2017), επίσημο όργανο του κόμματος, πού κυβερνώντασ διαλύει τήν Ελλάδα και τήν κοινωνία, ότι ήδη έχει κατατεθεί και συζητείται σχετική πρόταση στην Βουλή.

Τά Νέα Θρησκευτικά όχημα και για τί διάλυση τήσ χώρασ με εργαλείο τί λαθρομετανάστευση.

Έκτόσ τήσ πανθηρησκευιακήσ σούπασ, με τήν όποία ταΐζουν τά παιδιά μας, τά νέα μεταλλαγμένα Θρησκευτικά προσπαθοϋν νά άπενεργοποιήσουν και τά ύγιη άντανεκλαστικά των παιδιών άπέναντι στον κίνδυνο τήσ διάρρηξησ του κοινωνικού και έθνικού ίστού από τήν άθρόα και ανεξέλεγκτη λαθρομετανάστευση.

Χαρακτηριστική περίπτωση είναι τό κείμενο με τίτλο «Όταν ό Άν Νικόλασ ζήτησε από τόν Κοσμā νά ανοίξει τόν ναό για τούσ πρόσφυγεσ». Περιέχεται στό βιβλίο τήσ Β΄ Γενικού Λυκείου (σσ. 199-201).

Τό κείμενο ανήκει στον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδοσ κ. Ίγνάτιο και πρωτοδημοσιεύθηκε στην έφημ. *Δημοκρατία* τήσ 7.11.2015.

Σ' αυτό παρουσιάζεται ό Άγιος Νικόλαοσ νά ξυπνā νύχτα τόν έπίτροπο μασ εκκλησίας του σ' ένα νησί, άπ' αυτά στά όποία κάθε μέρα άποβιβάζονται τά μιλιούνια των λαθραίων μεταναστών (και όχι «προσφύγων» όπως τούσ όνομάζει τό άρθρο του Μητροπολίτου και ό νέοσ φασισμόσ τήσ «πολιτικήσ όρθότητασ»).

Ό ψεύτικοσ, λοιπόν, Άν Νικόλαοσ (άλλοίμονον άν ήταν ό άληθινόσ) του επισκοπικού άρθρου πιέζει άσφυκτικά με τό κύροσ και τήν αυθεντία του τόν έπίτροπο Κοσμā νά ανοίξει τίς πόρτεσ τήσ εκκλησίας, για νά φιλοξενηθοϋν οί «πρόσφυγεσ».

Στίσ προβαλλόμενεσ επιφυλάξεισ και αντιρρήσεισ, πού με συστολή και σεβασμό διατυπώνει ό έπίτροποσ Κοσμāσ του άφηγήματοσ, με άποκορύφωμα τό γεγονός ότι είναι άλλόθρησκοι (μωαμε-

θανοί) καί, ἄρα, πῶς θά μεταβάλουν τόν Ὅρθόδοξο ναό σέ κατάλυμά τους, ὅπου θά τρῶνε, θά πίνουν, θά κοιμούνται, θά ἀπλώνουν τή μπουγάδα τους κλπ., φθάνει νά τοῦ πει ὁ ψεύτικος Ἄν Νικόλας: «Ἄν εἶναι ἀλλόθρησκοι αὐτοί, τότε καί ὁ Χριστός πού θαλασσοπνίγεται μαζί τους, ἀλλόθρησκος θά εἶναι» (σ. 200) (!)

Ἐκφράζουμε τόν ἀποτροπιασμό μας, διότι διαστρεβλώνουν ἀκόμη καί τή διδασκαλία τῶν ἀγίων, γιά νά προωθηθεῖ τό προδοτικό σχέδιο διάλυσης τῆς χώρας μας μέσφ τῆς λαθρομετανάστευσης.

Διερωτᾶται κανείς, ἐάν αὐτά πού

διαβάζει στό ἄρθρο εἶναι ἀφέλεια ἢ κάτι ἄλλο. Θά τρίβει τά χέρια του ὁ Τζώρτζ Σόρος καί οἱ Μ.Κ.Ο. του, πού ὑλοποιοῦν –μέ τό ἀζημίωτο φυσικά– τό σχέδιο τῆς Νέας Τάξης.

Σημ. «Π»: Διαβάστε καί τό τεῦχος 107 (Μάρτιος - Ἀπρίλιος 2016) τῆς «Π», τό ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένο ὀλόκληρο στήν συντελούμενη ἐθνική προδοσία μέ ὄχημα τό λεγόμενο μεταναστευτικό.

Σημειωτέον ὅτι τά «Τμήματα Δίωξης τῆς Λαθρομετανάστευσης», τά ὁποῖα λειτουργοῦσαν μέχρι πρότινος ἀπό τήν Ἑλληνική Ἀστυνομία, ἔχουν γίνει πλέον «Τμήματα Διαχείρισης τῆς Μετανάστευσης». Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τίτλου τά λέγει ὅλα.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους

καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.